

BUDOWNICZY KRAKOWSKI DOMINIK PUCEK I INWENTARZ RZECZY PO NIM POZOSTAŁYCH

W krakowskich aktach miejskich znajduje się bardzo wiele wpisanych (oblatowanych) inwentarzy rzeczy ruchomych i nieruchomości pozostałych po zmarłych mieszkańcach Krakowa; były to spisy urzędowe robione głównie dla celów spadkowych. Jedne z nich ukazują zamożność właściciela, inne świadczą o skromnym, a nawet ubogim dobytku¹. Nie często jednak inwentarze wykazują tak duży zbiór książek, z których znakomita część dotyczy tematyki związanej z zawodem właściciela. Pod tym względem wyróżnia się osiemnastowieczny inwentarz rzeczy Dominika Pucka².

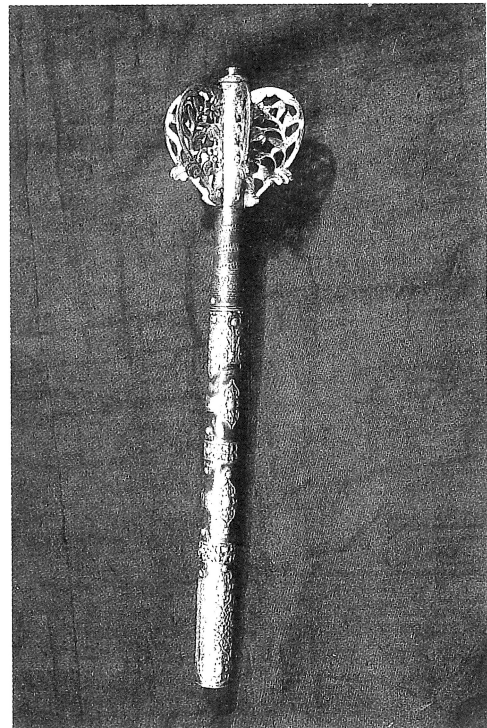
„Był to człowiek — stwierdza Stanisław Tomkowicz — wcale wykształcony. W Archiwum Aktów Dawnych miasta Krakowa znajduje się inwentarz majątku jego, sporządzony w roku 1789 po jego śmierci, z którego widzimy, że nie tylko był człowiekiem zamożnym, miał kamienicę, dużo sreber i kosztowności, ale posiadał też znaczną liczbę obrazów, jak tam powiedziano «malarszczyzny», a także bibliotekę...»³. Już ta krótka charakterystyka pióra Tomkowicza budzi zainteresowanie dla omawianej postaci. Dlatego też warto zaznajomić się z losami Pucka i z inwentarzem pozostałego po nim majątku. Przede wszystkim jednak chodzi o to, ażeby zapoznać się z sytuacją materialną i pozycją społeczną jego samego, jako przedstawiciela grupy zawodowej, na tle stosunków i warunków życia krakowskiego mieszczaństwa pod koniec istnienia pierwszej Rzeczypospolitej Polskiej. I dowiedzieć się jak miał wyposażone mieszkanie.

Otóż Dominik Pucek, mieszczanin krakowski, budowniczy i geometra, reprezentant ówczesnej — używając dzisiejszego określenia — inteligencji technicznej, był z zawodu majstrem murarskim. Jego działalność wiąże się ze środowiskiem cechowym „magistrów” murarskich, zwanych też budowniczymi, od których wywodzi się — przyjęty później — termin architekt. Jak niemal wszyscy majstrowie murarscy i budowniczymi, nawet bardzo często cudzoziemskiego pochodzenia, należał do krakowskiego Cechu Murarzy i Kamieniarzy, w którym wyuczył się zawodu, a następnie został wyzwolony na majstra. Nie wszyscy jednak majstrowie murarscy — mimo zdania egzaminu — jakim było wykonanie majstersztyku — i wyzwolenia na majstra osiągnęli jednakowo wysoki poziom umiejętności. W praktyce przeważnie majstrowie wykonywali cudze projekty, opracowane przez budowniczych czy architektów. Termin architekt odnosił się wówczas głównie do architektów dworskich, obcego pochodzenia, którzy projektowali wspaniałe budowle dworskie. Architekci cudzoziemscy często pobierali nauki w akademiach lub warsztatach wybitnych twórców architektury, rzadziej na większych dworach europejskich⁴.

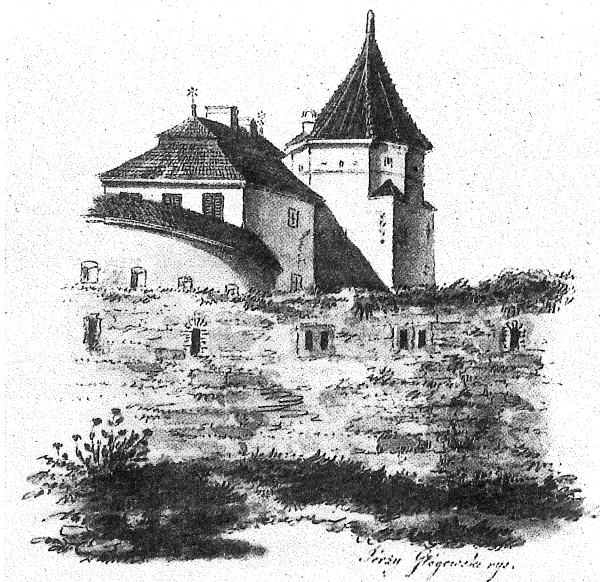
Chociaż ówczesni majstrowie murarscy nie zawsze mogli dorównać poziomem artystycznym swych prac architektom

wolno praktykującym, to jednak majstrowie mieli wystarczające przygotowanie zawodowe do sporządzania projektów i ich wykonania; zarówno w dużym jak i małym mieście, a także budowli dworskich na wsi. W praktyce dość często się zdarzało, że majster wykonywał budowę według własnego projektu. Faktem jest, iż w okresie od XVI do XIX wieku cechowi majstrowie murarscy i kamieniarscy wznosili większą część budowli tak prywatnych jak i publicznych czy dworskich poczynając od zamku królewskiego na Wawelu, poprzez kościoły, kaplice, klasztory, tak w miastach jak i na wsiach. Wykonywali zamówienia i szlachty i mieszczan⁵.

„Architekturę mieszczańską — zauważa Tadeusz Rewski — jako dzieło majstrów cechowych charakteryzowało znaczne ujednolicenie stylu; wyrażało się to w stosowaniu na ogół jednostajnych rzutów, przekrojów i gabarytu. W związku z tym uważano

1. Buzdygan Cechu Murarzy i Kamieniarzy krakowskich, w. XVII, blacha mosiężna srebrzona i złocona, wys. 51,5 cm, nr inw. MHKr. 590/II (fot. J. Korzeniowski)

2. Baszta Cechu Murarzy, która stała u wylotu ul. Poselskiej, widoczna nad murem fortyfikacyjnym, mal. Jerzy Głogowski, tusz, akwarela, 1809 r., nr inv. MHKr 46/VIII, (fot. J. Korzeniowski)

chyba słusznie, że rysunkowe opracowanie stosunkowo uproszczonych projektów, szczególnie domów mieszkalnych, nie przedstawiało większych trudności dla majstra wyćwiczonego w cechu na ograniczonej ilości wzorów. Istniejące w cechach wielowiekowe tradycje architektoniczne przyczyniły się do powstania jednolitej, harmonijnej zabudowy, a przy tym nie szablonowej, lecz zróżnicowanej w artystycznym detalu⁶. Przykładem takiej zabudowy — i to najlepszym — jest dotąd stary Kraków; pomimo niekorzystnych przemian.

Należy też podkreślić fakt, że poziomu tamtych majstrów nie można porównywać do dzisiejszych majstrów murarskich, których kwalifikacje zawodowe są o wiele mniejsze. Wśród ówczesnych majstrów murarskich Pucek odznaczał się wysokimi umiejętnościami fachowymi. Stąd inny majster murarski, Franciszek Sikorski tytułował go — w r. 1777 — architektem⁷. Także samo nazywano Pucka, pod koniec jego życia, nawet w rejestrach podatkowych. I jako „architekt polski” figuruje w Wielkiej Ilustrowanej Encyklopedii Powszechnej (Gutenberga).

Puckowie (Puckowie) mieszkali w mieście Kleparzu i w Krakowie od — co najmniej — początku wieku XVII. Grzegorz (Grygier) Pucek, kupiec i jego rodzina, w okresie od 1634 (?) do około r. 1683, byli właścicielami kamienicy przy ul. Floriańskiej (dziś nr 13). Żyjący w pierwszej połowie w. XVII Andrzej Pucek, ławnik miasta Kleparza, zmarły przed r. 1642, był żonaty z Anną z domu Canavesi, córką Stanisława, rajcy kleparskiego, a ta zostawszy wdową, poślubiła następnie Wojciecha Samsonowicza, mieszczanina krakowskiego. Inny — nie znany z imienia Pucek — ożenił się z panną Konstancją Gąsiewicz, córką Jana, piwowara-karczmarza krakowskiego. Konstancja Puckowa, po śmierci ojca, odziedziczyła jego kamienicę przy ul. Floriańskiej, dziś nr 47, zwaną potocznie kamienicą Puckowską. Konstancja Puckowa zmarła w r. 1712 (?) już jako wdowa⁸. Natomiast Mikołaj Pucek (Pucek), żyjący na przełomie XVII i XVIII w., był majstrem murarskim, znanym w Krakowie ze swej

działalności zawodowej (czynny jeszcze w r. 1722) i należał do miejscowego Cechu Murarzy⁹. Być może, że Mikołaj był ojcem Wojciecha Puczka (Pucka), majstra murarskiego, wyzwolonego na mistrza 3 stycznia 1720 r.¹⁰, a dziadkiem Dominika Pucka.

Dominik Pucek (Pucek) (1723–1789), ochrzczony 4 VIII 1723 r. w kościele N.P. Marii w Krakowie, pochodził więc z rodziny murarskiej, jako syn Wojciecha, późniejszego seniora Cechu Murarzy i Kamieniarzy, znanego w Krakowie z wielu wykonanych prac budowlanych¹¹; matką była Jadwiga. Wyrastał zatem Dominik w kręgu zawodowym ojca i możliwe, że pobierał i u niego naukę zawodu. Na sesji Cechu Murarskiego i Stameckiego (Kamieniarskiego), w dn. 10 lipca 1740 r. „Sławetny Pan Dominik Pucek wstępuje na m[ag]isterią, który to swojej solucji zadość uczyniwszy przyjęty za doskonałego magistra...”¹². Sztukę mistrzowską — majstersztyk — złożył jednak dopiero w następnym, 1741 r.; był to projekt późnobarokowego, 2-piętrowego, reprezentacyjnego pałacu (rzut poziomy i fasada), który to projekt został przez starszyznę cechową przyjęty; Dominik Pucek miał wówczas 18 lat. Jego projekt był raczej kosmopolityczny w swym typie, w porównaniu z majstersztykami innych majstrów. Być może, że Pucek oparł się na wzorze z obcych wydawnictw¹³, jakimi posługiwali się majstrowie i jakie znajdowały się w inwentarzu ruchomości, w księgozbiornie po Pucku. Wydawnictwa architektoniczne zawierały wzorniki z rycin rozmaitej proveniencji, choć w XVIII wieku pochodziły przeważnie z wydawnictw augsburskich i norymberskich.

Po wyzwolinach młody majster zasiadał wśród innych majstrów i obok swego ojca Wojciecha, na sesjach odbywanych w Cechu. Zaczął też — za wiedzą i zezwoleniem starszych cechowych — przyjmować uczniów na naukę; w sierpniu 1744 r. miał 8 uczniów, w tym 5 z adnotacją *zapisany*, a niezadługo i 6 towarzyszy (czeladników). Prowadził swój warsztat równolegle ze swym ojcem, który miał jednak więcej uczniów¹⁴.

Obok obowiązków związanych z zawodem murarskim Pucek podejmował też prace jako geometra, w czym z czasem osiągnął całkiem dobre wyniki, pozostawiając po sobie kilka znaczących planów sytuacyjnych. Już w r. 1744 — zapewne na zlecenie władz miasta Kleparza — sporządził plan Kleparza przy Krakowie, zachowany w XIX-wiecznych kopiach¹⁵, z którego i później, pod koniec wieku, korzystały władze miejskie. Ale jako majster szkolił uczniów i czeladników i wyzwał ich na nowych mistrzów, a równocześnie podejmował różne obowiązki w Cechu, gdzie został jednym ze starszych przysięgłych (tj. rzeczoznawców), których każdorazowy prezydent miasta wysyłał na rewizję stanu technicznego kamienic i innych budowli na wezwanie właściciela realności.

Z tej racji przez całe lata brał udział w przeprowadzaniu rewizji stanu zachowania lub otaksowaniu różnych budynków, tak prywatnych, jak miejskich czy kościelnych. Zwykle pracę tę wykonywało dwóch majstrów, rzadziej trzech czy czterech, a to przy takich obiektach jak fortyfikacje miejskie i tp. Już w czerwcu 1747 r. Dominik Pucek wraz z Józefem Krzanowskim dokonali rewizji kamienicy „pod Krzysztoforą” na wezwanie Piotra z Granowa Wodzieckiego, kasztelana bieckiego¹⁶. W cztery lata później (kwiecień 1751 r.) kasztelan biecki znów prosił starszych przysięgłych o przeprowadzenie rewizji swej kamienicy „pod Krzysztoforą”. Tym razem pod protokołem z rewizji Pucek podpisał się jako starszy Cechu; rewizję tę przeprowadzał wraz z majstrem Antonim Müntzerem¹⁷. Starszym Cechu Murarzy i Kamieniarzy został

3. Lada Cechu Murarzy z miasta Kazimierza przy Krakowie, z r. 1777, drewno, intarsja, nr inv. MHKr. 291/II, (fot. J. Korzeniowski)

Pucek obrany zapewne w wyborach z początku 1751 r. (?); jako podstarszy wstępował od r. 1749, co świadczy, iż szybko zdobył sobie uznanie wśród majstrów cechowych. Starszym Cechu był wybierany w ciągu swego życia wielokrotnie, z niewielkimi przerwami i funkcję tę pełnił też w roku swego zgonu¹⁸. Starszego Cechu obciążały dodatkowe obowiązki, które nie zawsze należały do przyjemnych, gdyż brać murarska do zbyt zdyscyplinowanych ludzi nie mogła być zaliczana. Starsi cechowi — píše Jan Ptaśnik — „występują w dwojakim charakterze: 1. jako kierownicy swego cechu, 2. jako urzędnicy władzy publicznej. W charakterze pierwszym zarządzają majątkiem cechowym, zwołują zgromadzenia majstrów i przewodniczą im; w charakterze drugim w imieniu rady wykonują policję przemysłową i sprawują sądy w obrębie cechów. Stanowisko ich było bardzo poważne, bo ten kto obraził starszego cechu, obowiązany był zapłacić dwa razy większą karę aniżeli za obrazę zwykłego majstra. Ale też i starszy, o ile popełnił jakie przestępstwo, w dwójnasób wyższą karą bywał karany”¹⁹. I Puckowi również zdarzyło się płacić taką grzywnę w czasie gdy był starszym Cechu.

Starszych przysięgłych Cechu Murarzy wzywano do przeprowadzania rewizji budynków nie tylko na obszarze Krakowa w ówczesnych granicach. Dominik Pucek dokonywał rewizji i otaksowania różnych budowli na terenie Stradomia, miasta Kleparza, miasta Kazimierza czy wsi Dębniki. Zadania te wykonywał na wezwania prywatnych właścicieli, ale też np. z instancji Synagogi Kazimierskiej albo władz miejskich Krakowa²⁰. Te ostatnie w r. 1752/53 zleciły dokonanie rewizji stanu technicznego Bramy Grodzkiej i innych baszt. „My starsi Cechu Murarskiego i Stameckiego miasta stołecznego J. K. Mci Krakowa — brzmi początek protokołu z rewizji z dn. 24 stycznia 1753 r. — będąc wezwani z instancji szlacheckiego Imci Pana Michała Awedyka radcy krakowskiego, na ten czas miasta stołecznego Krakowa prezydenta i lunara na rewizję i uznanie ruin Bramy Grodzkiej krakowskiej, gdzie zaszedłszy...” spisali szczegółowo stan zachowania, a raczej zniszczeń tej części fortyfikacji miejskich. Ale tę rewizję przeprowadzali czterej majstrowie; pod protokołem podpisali się: Dominik Pucek starszy Cechu Mularzy, Józef Chrzanowski (sic.) podstarszy, Wojciech Pucek i Marcin Sienkowski²¹.

Było to zadanie o wiele trudniejsze niż rewizja kamienic mieszkalnych. W r. 1761 Dominik Pucek wraz z Janem F. Krzyżanowskim majstrem murarskim oraz starszym i podstarszym Cechu Cieśli, przeprowadzili badanie stanu technicznego pałacu, oficyn, karczm i zabudowań gospodarczych w Bronowicach Małych, który to folwark był własnością parafii kościoła Mariackiego w Krakowie²².

Cech murarzy krakowskich działał też w odległych miejscowościach ziemi krakowskiej, czego przykładem było wezwanie tutejszych rzeczoznawców cechowych przez klasztor Bożogrobców w Miechowie; chodziło o sporządzenie kosztorysu na odbudowę tamtejszego kościoła, który spłonął w r. 1745. Do Miechowa pojechali więc starsi przysięgli Cechu: Dominik Pucek, podstarszy Cechu, Wojciech Pucek senior Cechu Murarskiego oraz Maciej Cepigowski (Czepigowski) starszy Cechu Murarzy krakowskich. Opracowany przez nich kosztorys z wykazem potrzebnych materiałów

4. Kałamarz krakowskiej Czeladzi Murarskiej i Kamieniarskiej, z 1782 r., cyna, rytowanie, nr inv. MHKr. 272/II, (fot. J. Korzeniowski)

5. Kamienica przy ul. Mikołajskiej 3, niegdyś należąca do Dominika Pucka, stan obecny, (fot. J. Korzeniowski)

budowlanych i kosztów robocizny, nosił datę 25 września 1749 r.²³

Po siedmiu latach pracy zawodowej Dominik Pucek dorobił się własnego domu. W rejestrze podatku ze stycznia 1748 r. figuruje on jako właściciel kamienicy nr 537 przy ul. Mikołajskiej (w roku następnym kamienica miała nr 533) i mieszkał w niej wraz z nowo poślubioną (27 kwietnia 1748 r.) żoną Anną Bernaczanką. W rejestrze wpisano, że w domu tym mieszkania zajmowali: P. Pucek majster murarski, P. Żarski krawiec, P. Sławewski iglarz, Siewierski pasamonik²⁵. Wkrótce — jak to wynika z rejestru podatku z lipca 1752 r. — nabył w pobliżu drugą kamienicę, prawdopodobnie od spadkobierców Pietrzyka (Pietrzykowica). Ponieważ domy nie miały wówczas ustalonej numeracji, w r. 1752 pierwsza kamienica nosiła numer 479, a przy nim wpisano: „Kam. Pana Pucka Rothmisrza”, mieszkali zaś w niej: „P. Dominik Pucek starszy majster murarski”, „P. [Tomasz] Żarski”. „P. [Sebastian] Sadowicz pasamonik”. Równocześnie przy kamienicy numer 507 (ostatnia kamienica w rejestrze kwartału rzeźniczego i w ogóle całego rejestru) odnotowano: „Kam. J. Pana Dominika Pucka Rotmistrza”²⁶. Taki sam wpis znajduje się w rejestrze podatku ze stycznia 1753 r., ale pierwsza kamienica Pucka dostała numer 531, a w niej ciż sami mieszkańcy, zaś przy ostatniej kamienicy w tym rejestrze, noszącej tym razem numer 560 zapisano: „Kam J. P. Pucka Rothmisrza druga”, a w niej z lokatorów odnotowano tylko „P. Pietrzykowicz piwowar, nic nie robi”²⁷.

Ostatecznie Pucek pozbył się pierwszej z kamienic i przeniósł się do drugiej pod ówczesnym numerem 598 (dziś ul. Mikołajska 3). Przy powyższym numerze, w rejestrze podatkowym z r. 1773 odnotowano: „Kam. P. Pucka. Tenże z Panią, kuchenna jedna, J. P. Jan Więckoski rewizor [...] z JMcia, Sobalski z żoną, organista P. M[ar]lyi, JM P. Wiliński przekupień, wolny”²⁸. W siedem lat później (w 1780 r.) kamienica Pucka miała numer 592, a w niej Niemczykiewicz (być może Sebastian, też majster murarski) szynkował piwo i miód. Przy tymże numerze w r. 1789, a więc w roku śmierci Pucka, w „Taryffie podymnego” odnotowano, że kamienica należy do „J. P. Pucka Architekta”²⁹.

Wzmianka w rejestrze podatku z r. 1752 i z lat następnych wskazuje, że Pucek pełnił też funkcję rotmistrza³⁰. Rotmistrza czyli hetmana wyznaczała Rada Miejska po jednym na każdy z czterech kwartałów miasta. Funkcja ta wiązała się z bezpieczeństwem miasta. Rotmistrzowi podlegali dziesiętnicy (kapitanowie) po czterech na każdy kwartał miejski. Dziesiętników tych wyznaczali sami rotmistrzowie w porozumieniu z rotmistrzem (hutmanem) ratusznym. Do podstawowych obowiązków rotmistrza kwartału — w czasie pokoju — należało dbanie o wewnętrzne bezpieczeństwo miasta wraz z podległymi mu mieszkańcami. Miał on za zadanie pełnić w mieście straż dzienną i nocną, rewidować miejsca, w których zbierały się elementy marginesu społecznego, kontrolować dziesiętników i tp. Zwłaszcza w okresach niepokoju rotmistrzowie kwartałów mieli bardzo wiele zająć, ażeby zapewnić spokój i bezpieczeństwo w mieście³¹.

Tymczasem w r. 1761 zostały podjęte prace remontowe przy zabudowaniach zamku królewskiego na Wawelu, finansowane z kasy skarbowej ceł Rzeczypospolitej prowincji małopolskiej. Do robót tych zaangażowano wielu krakowskich majstrów i pomocników murarskich. Od następnego roku przy robotach pracował też Dominik Pucek. W jego ręku znajdował się dozór i rozliczanie wydatków za materiały budowlane oraz robociznę; prowadził więc imienne wykazy majstrów i ich pomocników — nie tylko murarskich i kamienniarzów, ale też ciesielskich — jacy i jak długo byli zatrudnieni. Sporządzał również zestawienia tygodniowe płac. W r. 1763 np. spisał „Regestr mularzy robiących tak w zamku J. Królewskiej Mci, jako też koło murów od Wisły, którzy zaczęli dnia 21 marca r.p. 1763-go”. Roboty prowadzono na dużą skalę, gdyż według powyższego rejestru przez 37 tygodni, a w tygodniu pracowało 20–40 murarzy i pomocników. Pieniądze z kasy na te roboty podejmował klucznik zamku krakowskiego, Jan Kanty Więckowski, a wszystkie wykazy rozliczenia i rachunki podpisywał Dominik Pucek (rzadko J. K. Więckowski)³².

Po paru latach zwiększyły się obowiązki Pucka, gdyż został przesunięty na stanowisko dyspozytora robót; w r. 1766 podpisywał się już jako „dyspozytor fabryki zamku krakowskiego”, a więc budowniczy kierujący robotami remontowymi na zamku. Wykazy, rachunki i rozliczenia sporządzał majster murarski Jakub Kłapiński, natomiast cały rejestr, na końcu poświadczal Pucek „dyspozytor fabryki”³³.

W trakcie tych prac zabezpieczających dokonywano też przebudowy; i tak np. w r. 1769 Pucek wymienił ozdobny, późnogotycki hełm na wieży katedry zwanej Wikaryjską (Srebrnych Dzwonów) na skromny hełm ostrosłupowy, istniejący do dziś. W kilka lat później (1773 r.) przygotował plany odcinka północnej nawy bocznej katedry z kaplicą św. Mikołaja. Plany te posłużyły następnie jako podstawa do dokonania zmian w tej części nawy bocznej. Mianowicie podczas restauracji kapitułarza (w r. 1775) przez biskupa sufragana Franciszka Potkańskiego, skasowano wszystkie trzy

kaplice w północnej nawie, a kaplicę św. Mikołaja przebudowano na sien z rokokowymi schodami i ozdobną balustradą według projektu Dominika Pucka. Tak więc Pucek znalazł się wśród wielu wybitnych architektów, którzy przeprowadzali odnowienie katedry³⁴.

W trakcie walk podczas konfederacji barskiej Wawel ucierpiał немало; powstały nowe wielkie szkody. Stąd, w r. 1775 Komisja Skarbu Koronnego zleciła dokonanie ich rewizji Puckowi i klucznikowi zamku, Stanisławowi Frejowiczowi, jako obeznanym z wszystkimi problemami budowli wawelskich. Obaj oni przedstawili — datowany 30 sierpnia 1775 r. — elaborat „*Wizja ruin tak pałacu zamku krakowskiego, jak i wież w murach zamkowych stojących podane do świetnej Komisji Skarbu Koronnego*”. W nim, w 12 punktach wykazali stan zniszczeń zamku, zaznaczając na końcu: „*Te zaś wzwyż wyrażone ruiny jak najprędzej potrzebujące reparacji będą przenosiły ekspensy tysięcy dwadzieścia i dwa dico mro 22.000 złP*”³⁵. Ale to alarmujące wołanie o ratunek dla Wawelu wyrażone przez dwóch ludzi głęboko zaangażowanych w sprawę, nie odniosło skutku, gdyż brakowało funduszy. I znów w trzy lata później (1778 r.), Komisja Skarbu Koronnego — prawdopodobnie nie bez wiedzy króla Stanisława Augusta — zleciła Puckowi i Frejowiczowi przeprowadzenie następnej rewizji wraz z kosztorysem koniecznych robót. Memoriał „*Rewizja ruin zamku krakowskiego, wież, baszt i murów obronnych otaczających zamek*” złożony z datą 28 grudnia 1778 r. W nim, w 13 punktach, wymienili najważniejsze obiekty wymagające zabezpieczenia, by uchronić zamek od dalszej dewastacji. Na zakończenie — znając realne możliwości finansowe — zredukowali potrzeby do 4 punktów, wybranych jako najpilniejsze, z powyższego zestawienia. Lecz i tym razem ich wołanie nie dało wyników, z tego samego co poprzednio powodu³⁶. Dopiero przed planowanym przybyciem do Krakowa Stanisława Augusta w r. 1787, Dominik Merlini przeprowadził pospieszny remont pałacu, by król mógł w nim zamieszkać.

Dozór nad zabudowaniami Wawelu Pucek sprawował do końca życia; gdy już z racji wieku chciano go odciążyć, Departament Interesów Ekonomicznych Komisji Skarbu Ko-

ronnego — lecz dopiero w styczniu 1789 r. — zaangażował do pomocy w jego obowiązkach Józefa Le Bruna, budowniczego królewskiego. Puckowi pozostawiono jednak pensję w dotychczasowej wysokości³⁷.

Pełnienie dozoru nad zabudowaniami Wawelu, nie przeszkadzało Puckowi w rozwijaniu działalności zawodowej i wykonywaniu innych prac budowlanych, zarówno w Krakowie jak i w odległych miejscowościach. Tu na miejscu, m.in. został zatrudniony (od r. 1779) przy przebudowie pałacyku na Piasku, którego właścicielem był Eliaz Wodzicki, starosta stopnicki. Projekt przebudowy przygotował architekt Ferdynand Nax, pracujący dla Wodzickiego i przy innych budowach. Natomiast wykonanie robót budowlanych Wodzicki zlecił miejscowym majstrom. I w tym wypadku Pucek pobierał pieniądze na wypłaty dla majstrów, sporządzał i podpisywał rachunki, pełnił więc właściwie funkcję kierownika budowy. Obok niego był też zatrudniony bardzo jeszcze młody majster mularski Jan Drachny³⁸.

Równolegle podejmował Pucek nowe prace geodezyjne. Musiał być znany z umiejętności w tej dziedzinie, skoro krakowska Rada Miejska zleciła mu wykonanie planu Krakowa w obrębie murów fortyfikacyjnych, dla celów podatkowych. Około 1773 r. plan był gotów; stanowił on uaktualnioną kopię planu miasta z r. 1667, a przedstawiał podział własności nieruchomości, co autor pokazał za pomocą kolorów. I tak kolor szary oznaczał własność duchowną, czerwony szlachecką, a żółty własność mieszczańską. Tenże plan zachował się w oryginale i w późniejszych kopiach³⁹. Praca tego rodzaju musiała Pucka dość mocno wciągać, gdyż pokusił się o opracowanie planu, a właściwie rekonstrukcji planu śródmieścia Krakowa w r. 1257, w momencie lokacji miasta przez Bolesława Wstydliwego. Plan ten dochował się też i w kopiach⁴⁰.

Ponieważ władze miasta Krakowa nosiły się z zamiarem zrealizowania myśli o uregulowaniu sieci dróg, znów powierzyły Puckowi opracowanie planu sytuacyjnego nowych dróg „*na zachód od Bramy Wiślniej po Rudawę*”⁴¹. Owe drogi miały przecinać grunty biskupie, jurydyki Retorykę i Smoleńsko. Plan ten zachował się w kopii z r. 1795 wykonanej przez

6. Wnętrze Kramów Bogatych, które stały po wschodniej stronie Sukiennic, mal. Michał Stachowicz, olej, ok. r. 1800, nr inv. MHKr. 588/III, (fot. J. Korzeniowski)

7. Konew ośmioboczna, zamykana nakrętką z uchwytem, z końca w. XVIII (?), cyna, rytowanie, nr. inv. MHKr. 1881/III (fot. J. Korzeniowski)

majstra murarskiego Sebastiana Niemczykiewicza. I być może, że tej właśnie pracy dotyczy pozycja umieszczona na końcu inwentarza rzeczy po Pucku, gdzie odnotowano, iż sławnemu Sebastianowi Niemczykiewiczowi „za rysowanie mapy dla miasta” należy się 216 zł. Zresztą jak wynika z rozliczeń, wpisanych obok powyższej pozycji, Niemczykiewicz wykonywał prace — i to poważne — dla Pucka, skoro czytamy tam, że „Sławnemu Sebastianowi Niemczykiewiczowi, podług kontraktu z Nieboszczykiem Ojcem zawartego” należało się jeszcze 1716 zł., co było wysoką kwotą, zważywszy, iż Kram Bogaty Pucka oceniono na 350 zł. Niemczykiewicz zastępował lub pomagał Puckowi i przy innej robocie, odnotowano bowiem, że Niemczykiewiczowi „od stawiania Mostu Promnickiego” winno się zapłacić 308 zł. Chodzi niewątpliwie o kamienny most projektu Sebastiana Sierakowskiego (projekt w r. 1782)⁴², zbudowany na Czerwonym Prądniku kosztem (sumptem) kapituły krakowskiej. Most był już ukończony w r. 1787, gdyż oglądał go król Stanisław August podczas swego pobytu w Krakowie⁴³. Zatem były to zaległe rozliczenia.

Pucek w tych latach miał faktycznie wiele zajęć, albowiem od r. 1781 pracował przy odbudowie (spalonego w r. 1777) kościoła Benedyktynów pod wezwaniem św. Trójcy na Łysej Górze, według projektu architekta zakonnego S. Wercnera. Musiał więc spędzać przy tej wielkiej budowie dużo czasu. Trwała ona kilka lat, tak, że nie zdążył jej sfinalizować. Po jego śmierci kościół ukończył Józef Janowicz⁴⁴. Stąd w inwentarzu odnotowano wydatek 120 zł na podróż do księży na Łysą Górę, celem rozliczeń w interesie spadkobierców, czyli rodziny Pucka.

W ostatnich latach życia Pucek znów pracował nad następnym planem Krakowa. Wynikła bowiem taka potrzeba, ponieważ z inicjatywy Komisji Dobrego Porządku została rozpoczęta akcja mająca na celu m.in. przebudowę i regulację miast na obszarze całej Polski. Zaangażowano więc Pucka do przygotowania planu sytuacyjnego miasta; pracę nad nim ukończył w r. 1787. Tym razem był to plan Rynku krakowskiego,

przedstawiający szczegółowe rzuty poziome stojących wokół Rynku kamienic, budowli sakralnych oraz miejskich, znajdujących się w jego obrębie. W planie tym trafiają się czasem uchybienia, zwłaszcza jeśli idzie o Sukiennice i równoległe do nich budynki Kramów Bogatych od wschodu i Jatek Szewskich od zachodu. Niedokładności te są jednak nieliczne, zważywszy „trudności takiego pomiaru szczegółowego tyłu budynków — stwierdza Stanisław Tomkowicz — i zgodzenia go z pomiarami rozległej przestrzeni Rynku, zwłaszcza przy niedostateczności ówczesnych środków i narzędzi”⁴⁵. Rzuty poziome głównych, frontowych korpusów domów okalających Rynek ukazują ich dawny rozkład; wiele bowiem kamienic zostało przebudowanych. Z mnogości dawnych wielkich sieni, jakie są przedstawione na planie, pozostało już niewiele, właściwie kilka — w Pałacu Spiskim, pałacu pod Krzysztoforą czy Prałatówce. „Delineacja” Rynku krakowskiego opracowana w najdrobniejszych szczegółach — to było nie lada zadanie, „rodzaj sytuacji na wielkie rozmiary [...] To już wymagało — stwierdza Tomkowicz — drobiazgowych pomiarów”. I Pucek musiał się nad tą robotą niemało natrudzić. Plan został wykonany tuszem i kolorami (akwarelą). Barwami zostały rozróżnione powierzchnie parcel budowlanych wedle rodzaju własności; kolor szary (niebieski) oznaczał własność duchowną (też kościoły), kolor czerwony własność szlachecką, a żółty

8. Butla sześcioboczna zamykana nakrętką z uchwytem, zdobiona ornamentem z kwiatów i in. motywów dodanych wraz z datą „1845”, 2. poł. XVIII w. (?), Śląsk, cyna, rytowanie, nr. inv. MHKr. 1935/III, (fot. J. Korzeniowski)

własność mieszczańską. Pucek zastosował natomiast zupełnie nie znane skądinąd policzbowanie domów, zaczynając numerację od ul. Floriańskiej do Sławkowskiej, dalej ku ul. Wiślniej i ku ul. Grodzkiej. Autor podpisywał plan w prawym dolnym rogu; „*Delineavit Dominicus Pucek, magister artis muratoriae, civis cracoviensis*”. Natomiast u góry planu jest objaśnienie i data: dnia 25 września 1787 r.

Oprócz powyższego planu zabudowy Rynku Pucek wykonał też rysunki (widoki) elewacji stojących na nim budowli, jak ratusz, Sukiennice, Kramy Bogate, waga itp., ujęte od strony linii A–B, tj. od północy oraz przekrój gmachu Sukiennic i Kramów Bogatych z widokiem na Jatkę Szewską. Rysunki są jednak słabe i pobieżne⁴⁶. W ciągu zawodowej działalności Pucka spod jego ręki wyszło wiele prac. „*Niemalą liczbę jego własnych zdjęć architektonicznych — pisze Tomkowicz — spotkać można w różnych aktach archiwalnych. Wielkim rysownikiem Pucek nie był. Jego rysunki architektoniczne są dosyć nieudolne i nie wolne od grubych nawet błędów. Wcale nie są tylko rzuty poziome i sytuacje z pewną wprawą inżynierską wykonane*”⁴⁷. I te właśnie stanowią cenny materiał dla badaczy.

Prześledzenie losów Pucka ukazało jego drogę życiową, osiągnięcia i dokonania, choć może nie zawsze mógł być z nich w pełni zadowolony. Z podejmowanych zadań nie zdążył niestety ukończyć budowy kościoła na Łysej Górze ani też doprowadzić do końca kadencji funkcji starszego cechu, którą akurat w r. 1789 pełnił. Jeszcze 20 marca t.r. uczestniczył w sesji cechowej, ale do następnej sesji już nie dożył. Następna miała miejsce w niedzielę 14 czerwca tegoż roku i na niej już uchwalono, że „*Po śmierci zacnie Sławet[nego] Dominika Pucka starszego Cechu...*”, na ten rok do przyszłych wyborów ustanawia się pierwszym starszym „*zacnie sławetnego*” Karola Kryszkiera, „*przeszłego podstarszego*”, po to ażeby nie ucierpiały sprawy Cechu⁴⁸.

Z drugiego małżeństwa z mieszczką kleparską Dorotą Gielatowiczówną, poślubioną w r. 1749 (19 I) miał córkę Julianę (ur. 1751 r.). Miał też syna Ignacego „*patrystę*” krakowskiego, który w r. 1779 (21 XII) zawarł związek małżeński z Zuzanną Maszkowską. I oni to byli spadkobiercami majątku pozostałego po Dominiku Pucku⁴⁹.

Spisany w inwentarzu majątek stanowił dorobek życia tego zdolnego fachowca-rzemieślnika, który w obranym przez siebie zawodzie rozwijał i doskonalił swe umiejętności. I dzięki pracy doszedł do całkiem dobrych wyników, zostawiając część tej pracy dla potomnych, nie mówiąc o spadkobiercach. Ale majątkiem Pucek nie dorównywał patrycjuszom czy bogatym kupcom krakowskim. W świetle badań przeprowadzonych przez Jana Pachonńskiego w jego pracy „*Zmierzch*

9. Komoda-biurko o trzech szufladach, z nastawką, 2 poł. XVIII w. drewno, fornir, intarsja, okucia mosiężne, nr inv. MHKr. 1147/II, (fot. J. Korzeniowski)

slawetnych” (autor nie znał inwentarza rzeczy Dominika Pucka), dobytek tego przedstawiciela ówczesnej inteligencji technicznej, wcale tak świetnie się nie prezentuje. Posiadał Pucek sporo biżuterii i srebrnych wyrobów — jak para lichtarzyków, srebrny buzdycan „*psro złocisty*”, srebrny krucyfiks, także tabakierki czy srebrne ozdoby na pałaszach i książkach — lecz naczyń stołowych srebrnych nie było. Choć wśród mieszczan krakowskich nie spotykało się wówczas całych zestawów srebrnych to jednak bywały srebrne tace, solniczki, cukierniczki, łyżki, widelce i naczynia do napojów, jak fiaszki, dzbanki, czarki, kielichy⁵⁰. U Pucka ich nie wymieniono. Cała zastawa stołowa (około 70 sztuk) składała się z naczyń cynowych; część była wykonana z cyny angielskiej,

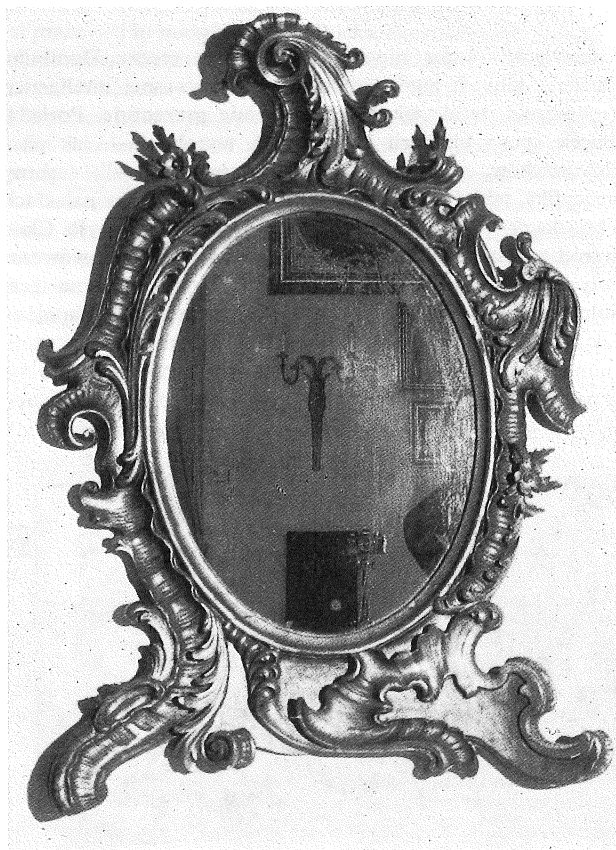
10. Skrzynia z wiekiem, zdobiona rzeźbionym ornamentem kwiatowym, i datą u góry „ANNIO (sic) 1704”, drewno, snycerka, okucia żelazne, nr inv. MHKr. 848/II, (fot. J. Korzeniowski)

a większość to „cyna podła” czyli zwykła. U wielu zamożnych rodzin były już w użyciu naczynia farfururowe (fajansowe), które rozpowszechniły się od połowy w. XVIII⁵¹. W inwentarzu Pucka nie występują.

Lepiej przedstawia się sprawa z meblami, była ich bowiem znaczna ilość, przy czym niektóre *fornerowane*. Stoły miały nogi toczone, krzesła obijane suknem, taborety skórą, podobnie jak kufry, lecz meble obciągniętych skórą u zamożnych rodzin było znacznie więcej⁵². I co znamienne, że wymieniono tylko jeden kobierzec i to zniszczony, chociaż „obecność paru kobierców w domu średniego kupca czy rzemieślnika — stwierdza Pachonński — nie była niczym nadzwyczajnym, zwłaszcza, że nakrywano nimi także ławy, skrzynie itp.”⁵³. Wymienione są natomiast obicia ścienne z płótna „pod klej” i inne, wiszące na ścianach (brytów 20), czyli szpalery. I meble właśnie wraz z niektórymi elementami wyposażenia, świadczą, że dom był wcale dobrze urządzony. Potwierdza to spis szkła stołowego, którego musiało być dużo, bo pozostała z tego jeszcze znaczna ilość, tyle, że naczynia te były zdekompletowane. Niezłe było też zaopatrzenie w sprzęt gospodarstwa domowego — więc w różne miedziane naczynia kuchenne, a wśród nich alembiki i kocioł do piwa, które warzono w domu.

Lecz w wyposażeniu domu Pucka zwraca uwagę duża liczba obrazów i zasobna biblioteka. Obrazy nazwane w inwentarzu „malarszczyzną” liczą 126 pozycji (czasem po dwie lub więcej sztuki na jednej pozycji) i z małymi wyjątkami miały — jak to było w zwyczaju — treść religijną. Nie zwyczajna była jednak sama ilość. „W zamożnych domach — pisze Pachonński — posiadano po kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt sztuk” obrazów

11. Lustro ścienne w drewnianej, rokokowej ramie rzeźbionej i złożonej, ok. poł. XVIII w., nr inv. MHKr. 1208/II, (fot. J. Korzeniowski)

i wieszano je nieraz tak gęsto, że zastępowały szpalery; np. majster murarski Jan Niemczykiewicz posiadał 61 obrazów, a malarz Franciszek Ignacy Molitor (w r. 1794) 40 obrazów⁵⁴.

W tej „malarszczyźnie” wymieniono też różne relikwiarzyki, pasyjki i figury świętych „w drzewie robione”, porcelanowe, a także płaskorzeźby odlewane w gipsie, jak np. wpisano: „obrazków z gipsu odlewanych i malowanych 17”. Do wyjątków zalicza się 11 portretów i 6 landszaftów. Dwie podobizny to portrety rodzinne — Dominika Pucka i drugi jego żony (bez imienia) zapewne malowane olejno. Na pewno olejny był portret Jacka Augustyna Łopackiego ówczesnego prałata, archiprezbitera kościoła Mariackiego w Krakowie. Już bowiem portret biskupa krakowskiego Kajetana Sołtyka, króla pruskiego (bez imienia) i papieża Piusa VI, to podobizny na papierze. Wymieniono jeszcze portret królewski i dwa portrety cesarskie „arkuszone”, lecz nie podano kogo z panujących przedstawiały. Natomiast portret króla Augusta III i papieża Klemensa XIII — to kopiersztychy. Z 6 landszaftów, dwa były wykonane techniką olejną, dwa „na supraporta malowane”; landszafty czyli krajobrazy stanowiły już wtedy ulubiony rodzaj malarstwa. Ale w większości wypadków nie podano technik, w jakich obrazy były zrobione. Uwzględniono natomiast materiały, których występuje duża różnorodność; a więc obrazy były wykonane na papierze, pergaminie, szkłe, blasze, na miedzi, iluminowane na kopiersztych, na deszczulce, ale też „obrazków zwierciadlanych w różnych kolorach 17” oraz zwierciadlanych „obrazków N° 4 za szkłem na obydwie strony slifowanym”. Na obrazki dwustronne pannała wówczas akurat okresowa moda⁵⁵. Także i ramy przy tych obrazach czy relikwiarzykach itp. przedstawiały się nader ciekawie były bowiem bardzo różnorodne, poczynając od drewnianych „rznitych”, przez blaszane, zwierciadlane, odlewane w mosiądzu, ramki „z paciorków” oraz złożone laserowane, lecz w większości malowane przeważnie na kolor czarny.

Ale obok takiej mnogości „malarszczyzny” Pucek zgromadził duży księgozbiór, czym zasłużył sobie na uznanie. Miał on „pokaźną bibliotekę — podkreśla Tomkowicz — której zasobny dział stanowią «Księgi do architektury służące». Jest tych ksiąg pozycji 40, nieraz po kilka tomów na jedną pozycję. Są między nimi najrozmaitsze dzieła teoretyczne zagraniczne, z polskich Architektura Solskiego, który był jednym z budowniczych kościoła św. Anny, nadto mnogość tablic zapewne z planami i widokami”⁵⁶.

Inwentarz ksiązek obejmuje łącznie 190 pozycji, przy czym w niektórych pozycjach — nie tylko ksiązek o architekturze — znajduje się po kilka tomów, czy egzemplarzy, a w wypadku „książeczek różnych” (broszurek) nawet po dwadzieścia kilka sztuk, tak, że liczba tych broszur wynosi grubo ponad setkę, co w sumie znacznie zwiększa ilość tytułów w Puckowej bibliotece. Liczby tytułów nie da się niestety ustalić, gdyż nie wymieniono ile *książeczek różnych* znajdowało się jeszcze w skrzyni (wpisanej tuż przed książkami o architekturze). Książki spisano w inwentarzu według formatów, a na końcu wydzielono „Księgi do architektury służące”. Obejmują one faktycznie 40 pozycji (od 150–190), ale w tym dwie pozycje to — potraktowane zbiorczo — mapy i tablice. Pucek zebrał ten dział swej biblioteki pod kątem własnego zawodu. Zapoznawał się z kierunkami wiedzy teoretycznej i osiągnięciami fachowców zagranicznych, są to bowiem opracowania głównie autorów obcych — przeważnie wymienionych z nazwiska, choć często brak imion — w większości niemieckich. Wśród tych ksiązek wyróżnia się „Architektura Solskiego”, tj. praca „Architekt Polski” (Kraków,

1690), napisana przez Stanisława Solskiego, jezuitę, architekta, wybitnego znawcę w zakresie nauk ścisłych i technicznych w XVII wieku⁵⁷.

Publikacje dotyczą różnych gałęzi budownictwa, lecz w większości architektury cywilnej. Wśród nich „*Figury osobliwe do architektury służące*”, lub książki z „*figurami całkiem*”, czyli z rysunkami i wzorami architektonicznymi — jakimi posilkowali się ludzie parający się różnorodnym budownictwem.

Co do dalszych partii księgozbioru, to w inwentarzu większość książek nie jest bliżej określona i w niewielu tylko wypadkach figuruje nazwisko autora — czasem błędnie napisane — i bez imienia. Wśród tych książek dominuje tematyka religijna. W pierwszym rzędzie jest wymieniona „*Biblia Typolita z kopersztynchami*”; jest to prawdopodobnie mylnie nazwana „*Biblia Leopoldy*”, czyli Biblia w tłumaczeniu ks. Jana Leopolda. Jest druga „*Biblia księdza Wujka*” tj. w tłumaczeniu ks. Jakuba Wujka; obie należą do najstarszych tłumaczeń na język polski. Oprócz nich znajduje się „*Psalterz Dawidowy*”, zapewne w poetyckim przekładzie Jana Kochanowskiego oraz Historia Starego i Nowego Testamentu. Wiele z tych spisanych książek omawia życie Chrystusa lub świętych, albo też rozpatruje różne zagadnienia życia religijnego.

W kolejności zwraca uwagę znaczna liczba książek historycznych, dotyczących dziejów Polski. Były to — przykładowo — „*Kronika Bielskiego*”, zapewne Marcina Bielskiego „*Kronika świata*” (w niej jeden tom poświęcony dziejom polskim), będąca pierwszą kroniką Polski napisaną w języku ojczystym, wydana przez syna, Joachima Bielskiego w r. 1597. Druga, to „*Kronika Kromera*”, czyli dzieło Marcina Kromera „*De origine et rebus gestis Polonorum*” (wyd. w r. 1555), która w tłumaczeniu na język polski (z łaciny) przez M. Błażowskiego, ukazała się w r. 1611. Były też w Puckowej bibliotece Kroniki Stanisława Orzechoskiego (pierwsze wydanie w r. 1611) przetłumaczone na język polski przez Zygmunta A. Nałęcz Włyńskiego i wydane w Krakowie w r. 1767. Figurujące w inwentarzu „*Dzieje Królestwa Polskiego*”, to zapewne Szymona Starowolskiego „*Opisanie Królestwa Polskiego za czasów Zygmunta III*” i w r. 1765 wydane w tłumaczeniu na język polski; obok nich wymieniono Konstytucje sejmowe, Mowy sejmowe itp., a także „*Klejnot miasta Krakowa*” czyli „*Klejnoty stołecznego miasta Krakowa*” dzieło Piotra Hiacynta Pruszcza wydane po raz pierwszy w r. 1647 i wielokrotnie wznawiane. Ale Pucek miał również prace z historii powszechnej, jak np. „*Historia angielska*”, „*Historia rewolucji szwedzkiej*” czy „*Historia rewolucji portugalskiej*” itd., przy których to tytułach (?) nie wpisano żadnych więcej danych.

Obok tych grup tematycznych przewijają się książki o treści podróżniczej, a więc m.in. „*Peregrynacja Radziwiłła*”, zapewne Mikołaja Krzysztofa, zwanego Sierotką „*Peregrynacje albo pielgrzymowanie do Ziemi Świętej 1582–1584*”, oraz „*Peregrynacja Leszczyńskiego*”; chyba chodzi o Rafała Leszczyńskiego (1650–1703), „*Diariusz poselstwa do Turcji*”. Było tam też dzieło przyrodniczo-lekarskie Szymona Syreniusza (Syreniskiego) p.t. „*Zielnik*”, obok pokrewnego tematycznie opracowania „*Dissertatio medica*”, a równocześnie „*Ekonomika Ziemska*” t.j. — traktujące o gospodarce rolnej dzieło Jakuba K. Haura p.t. „*Oekonomika ziemianska*”, wydana w r. 1675 i wielokrotnie wznawiana w XVIII w. Wymieniono nadto książki dotyczące różnorodnych zagadnień, jak „*Ćwiczenia krasomówcze*”, „*Rozmowy polityczne*”, ale też literatura współczesna Puckowi, a mianowicie Franciszka Bohomolca „*Komedie*” (trzy tomy), których było kilka wydań w drugiej połowie w. XVIII.

Na koniec trzeba jeszcze spojrzeć na garderobę Pucka. Jego ubrania — choć miał ich sporo — w większości były „*dużo*

zażywane”, lub uszkodzone przez mole. Z futer wymieniono w inwentarzu 2 kierzje i bekieszę podbite futrami oraz 4 czapki z futrzanymi otokami. Wśród różnych części garderoby wyróżnia się pas „*bogaty fabryki stambulskiej złotem przerabiany*” i półpaśce (półpasy) „*jedwabne perskie z frędzlą złotą i srebrną*” do kontuszy, których miał dwa, przy czym jeden „*od molów nadpsuty*”. Przeglądając poszczególne pozycje garderoby widać, że nie były to ubrania nowe, lecz wysłużone; albo więc nie dbał o nie, albo brakowało mu pieniędzy na takie „*inwestycje*”. Przecież pozaciągał pożyczki pod zastaw biżuterii — a nawet zastawił buzdycan srebrny złożony — i u sławnego Szaura i u „*niewiernego Natchmana*”, czyli żydowskiego lichwiarza.

Tymczasem „*ogólnie — biorąc — jak pisze Pachonński — strój i ozdoby pospólstwa krakowskiego były tak dostatnie, że nie raz trudno było się wyznać, zwłaszcza w niedzielę i święto, czy w kościele, gospodzie i na ulicy znajduje się szlachta czy mieszczaństwo [...] bo dostatnie ubranie było jedną z namietności ówczesnego mieszczaństwa*”, a chęć dorównania szlachcie była „*motorem wielkiej rozrzutności*”⁵⁸. Do stroju polskiego — żupana i kontusza — Pucek nosił oczywiście białą broń; w inwentarzu wymieniono karabelę bogato zdobioną srebrem złożonym, wycenioną na 100 zł. oraz równie bogato zdobiony pałasz wartości 108 zł. Zresztą tak patrycjat jak i zamożniejsi mieszczaństwo starali się by mieć kosztownie zdobioną broń⁵⁹. Pucek posiadał nadto sześć sztuk broni palnej, przy czym sztucer, fuzje i kruciczka były osadzone w mosiądzu.

Co zaś do pościeli to istotnie — nawet w porównaniu z zamożnymi domami mieszczańskimi⁶⁰ w Krakowie — Pucek posiadał jej dużo (4 kołdry, 1 pierzynę, 5 pierzników tj. piernatów i 13 różnych poduszek), ale bielizna pościelowa znajdowała się w złym stanie i nawet nie podlegała wycenie. Zapewne na sprawienie nowej bielizny zostały nabyte sztuki białego płótna, liczące około 176 łokci, które wpisano też w inwentarz. Również bielizna stołowa, to resztki na wydarcie (1 obrus nowy, 2 stare, oraz 3 stare serwetki), podczas gdy np. rajca Jan Feliks i Magdalena Trefflerowie (w r. 1761) mieli 21 obrusów i 54 serwety⁶¹.

W inwentarzu wyszczególniono też różne przybory służące Puckowi do pracy zawodowej, jak pięć perspektyw (lunet), kilka „*raszbratów z leniami do rysowania*” (czyli rajzbretów), oraz narzędzia murarskie (kilofy, łopaty, topory, świdry, gracie murarskie itp.).

W majątku Pucka poważną wartość przedstawiała niewątpliwie kamienica przy ul. Mikołajskiej 3, która jednak nie była zbyt okazała, gdyż wyceniono ją na kwotę 8.650 zł. (z widerkaufami); w tym samym czasie np. kamienicę „*pod Murzyny*” przy ul. Floriańskiej, po kupcu Wawrzyńcu Nowickim (zmarłym w 1789 r.) otaksowano na sumę 17.100 zł., zaś drugą jego kamienicę na 13.100 zł.⁶². Inną kamienicę przy ul. Floriańskiej, po kupcu Wawrzyńcu Belicy (zmarłym w r. 1796), wyceniono na kwotę 13.850 zł.⁶³. Kram Bogaty Belicy, w którym zostało dużo towarów (różnego rodzaju) oszacowano na 450 zł., podczas gdy Kram Bogaty Pucka tylko na sumę 350 zł.

Razem masa substancji majątkowej po Pucku wynosiła (z przychodami i długiem) zł. 16.498 gr. 25, czyli mniej niż warta była kamienica „*pod Murzyny*” kupca Nowickiego; od tego odliczyć trzeba wszelkie opłaty związane z taksowaniem rzeczy i inne wydatki — czyli sumę zł. 4.527 gr. 21. A zatem sytuacją materialną Pucek nie dorównywał patrycjuszom, wpływowym rajcom miejskim, czy bogatym kupcom krakowskim, a jego mieszkanie — choć niezłe wyposażone — też nie dorównywało wyposażeniu ich mieszkań. Ale — jak wynika ze spisu majątku — Pucek miał kobierców, naczyń farfuruowych

12. Zegarek kieszonkowy bijący godziny, z końca w. XVIII, sygnowany: Brequet, Paryż, nr inv. MHKr. 1090/II, (fot. J. Korzeniowski)

itp. kupował książki i „malarszczyznę”, czyli te właśnie rzeczy miały dla niego większą wartość.

Inwentarz został spisany 12 czerwca 1789 r. i podpisany przez syndyka miejskiego Filipa N. Lichockiego, który kilka lat później (od marca 1794 r.) był prezydentem Krakowa.

W tekście inwentarza zmodernizowano pisownię i interpunkcję, zachowując natomiast formy leksykalne i fleksyjne.

ARCHIWUM PAŃSTWOWE W KRAKOWIE

Libri Oblatorum Officii Consularis et Magistratus Cracoviensis, ab 1789 die 18 Julii ad data 30 Decembris 1794. 4. IV. sygn. 929 strony 50–92.

Pucek Dominici Inventarium.

Actum F[eria] 3 ipso die Festi S. Aegidii Abbatis, die 1ma Mensis 7bris A.D. 1789.

Ad Off[iciu]m et Acta praesentia Consularis Crac[oviensis] p[ersona]liter veniens N[o]bilis Philippus Lichocki Urbis hujus Syndicus obtulit eidem Off[icio] ad inserendum Actis Inventarium Rer[um] et Bonor[um] Fatis olim Hon[ora]ti Dominici Pucek Muratoris C[ivis] C[racoviensis] derelictorum d[ie] 12 Men[sis] Junii, Anno Curre[n]tis conscriptum, petendo idem suscipi, Actis praesentibus ingrossari, et Parti Affectanti in Forma Authentica extradere p[er]mitti. Quod ab Off[icio] praesenti obtinuit. Cuius quidem Inventarii Tenor sequitur extaque talis. L[ocus] S[igilli] T[h]esauri R[egni] P[apyri] G[rosso] U[no] A[rgenteo] S[ignata].

Inwentarz dóbr i rzeczy pozostałych się po zanie sławetnym Dominiku Pucku, murarzu, mieszczaninie krakowskim, przez mnie niżej podpisanego w przytomności opiekunów od

Szlachetnego Magistratu dodanych, to jest zanie sławetnych Sebastiana Glixellego Rotmistrza, Karola Kryszkiera mura-
rza, mieszczan krakowskich, i dorosłych successorów spisany, i z taks autentycznych wyciągnięty. Dnia 12^{go} miesiąca czerwca R.P. 1789°.

Srebro	Złote	Gro- [sze]
1 ^o Srebro pozłacane na pałaszu, to jest krzyż na żelazie powłoczony (sic) i na pachwach inne sztuki, tudzież na paskach sztuczki in N ^{ro} 26. wart jest ten pałasz	108.	—
2 ^o Srebro pozłociste z blachmalem na pałaszu, czyli na karabeli oraz sztuczki in N ^{ro} 11. na paskach	100.	—
3 ^o Tabakierka, w której szrodku za szkłem ladszaft, waży lutów 5.1/2 próby 10 ^{tej} lut po zł. 2. gr. 15.	13.	22.1/2
4 ^{to} Tabakierka, w której znajduje się lutów 4.1/2 próby 10 ^{tej} , okrągła	10.	19.
5 ^o Tabakierka w ślimaka robiona waży lutt: 3.3/4 próby 11 ^{tej} wartości	10.	9.
6 ^o Srebro na ślimaku waży luta 1/2 watro:	1.	15.
7. Tabakierka perłowej macicy we dwoje otwierana warta jest	9.	—
8. Tabakierka z wierzchem srebrnym	2.	—
9. Balsamka waży lutt: 2. warta jest	5.	—
10. Krzyż filigranowej roboty waży lutt: 3 warta jest	10.	—
11. Sztuczczczyk [sic] w czapę oprawny z rekwizytami	9.	—
12. Serduszko, w którym relikwie warto jest	5.	—
13. Pazur rysi w srebro oprawny	—	15.
14. Nummizma papieża Benedykta XIII wartująca	4.	—
15. Nummizma z hebrajskimi literami	2.	—
16. Pieniążek koronacy Augusta III.	1.	—
17. Pieniążek z główką S ^o Jana	—	15.
18. Krzyżyków dwa, jeden gładki pozłacany drugi wyrzynany	1.	15.
19. Srebro na okularach	2.	15.
20. Krzyżyk słoniowej kości z narożniczkami i krucyfiksem srebrnym	2.	15.
21. Krzyż drewniany z narożniczkami i krucyfiksem srebrnym wart	6.	15.
22. Obraz graniasty Częstochowski wartujący	12.	—
23. Obraz podługowaty z obwódką srebrną wartujący	3.	15.
24. Srebro na książce pod tytułem Officium	10.	—
25. Srebro na książce mniejszej o dwóch klauzurkach	8.	—
26. Nóż, u którego ostrze srebrne wartujące	2.	—
27. Spinka z ośmiu granatkami, jednego w szrodku brakuje	2.	—
28. Spinka z kamieniami czeskiemi	—	15.
29. Pierszcionek [sic] tombakowy z zielonym kamieniem	—	15.
30. Trzcina większa w srebro oprawna	20.	—
31. Trzcina mniejsza w srebro oprawna	8.	—
32. Gałka mosiężna pozłacana bez taksy		
w srebrze zł.	371.	20.1/2

Klejnoty zastawne u sław[etnego] Szaura

1.	Kolczyków para z 38ma wisiorkami, w których diamentów, dykstyńców i dynstyńców N ^{ro} 38.	360.	—
2.	Pierscionek, w którym diamentów, rautów większych i mniejszych N ^{ro} 9. wartujący	180.	—
3.	Pierscionek w szachownicy, w którym diamentów dynstyńców N ^o 9., z tych jeden w szrodku jest żółty, wart ten pierścionek	108.	—
4.	Pierscionek okrągły, w którym brełaników N ^o 9. wartujący	162.	—
5.	Pierscionek z krwawnikiem na wyobrażenie Najświętszej Panny, obok po jednym diamentie raucie wart jest	60.	—
6.	Spineczka mała złota, w której rubinków 8. w szrodku diament żółty wartująca	20.	—
7.	Pudełko małe srebrne waży łutt: 8. próby 10 ^{tej}	20.	—
w klejnotach zastawnych		910.	—

W fencie u niewiernego Nachmana

1.	Buzdygan srebrny pstro złocisty wartujący	90.	—
2.	Srebro na książce pod tytułem Heroina, to jest obwódki z dwiema klauzurami w Opatrzność Boską robionemi i z narożnikami wartujące	54.	—
3.	Srebro na książce małej oprawnej fercechowane warto jest	21.	—
4.	Pudełek dwa na nóżkach zamykanych waży grzywien 4. łutt: 10. próby 10 ^{tej} . Grzywna po zł. 40.	185.	—
5.	Lichtarzyków para waży grzywnę 1. łutt: 12. próby 10 ^{tej}	70.	—
6.	Kolczyków złotych w bukciek z czterema wisiorkami robionych, para, w których rubinków jest N ^o 28. warte są	54.	—
7.	Pierscionek złoty o jednym rubinku wartujący	6.	—
8.	Obrączka złota waży: łut 1. bez 1/2 ćwierci warta jest	9.	—
9.	Perełek kałakuckich nitek dwie wartujące	40.	—
summa w fencie zł.		529.	—

W rzeczach z drogi przywiezionych

1.	Tabakierka graniasta waży łutt: 6. próby 10 ^{tej}	15.	—
2.	Tabakierka okrągła waży łutt: 5. próby 11 ^{tej}	13.	22.1/2
3.	Zegarek srebrny w dwóch kopertach, trzeciej czarnej	54.	—
4.	Czapka z siwem baranem, wierzch pieprzowy, kitajką różową podszyta, mocno przechodzona	12.	—
5.	Opończa sukna gierlickiego, popielata kitajem podszyta, stara, waloru	24.	—
6.	Kontusz sukna gierlickiego koloru zielonego, zażywany	24.	—
7.	Żupan sukna gierlickiego koloru brzoskwinowego, nicowany	12.	—

8.	Pas penselkowy jedwabny, zły, płótnem podszyty	6.	—
9.	Chustek nowych płóciennych dwie	1.	18.
10.	Chustka bawełniana zła	—	18.
11.	Chustek płóciennych starych trzy, jedna à gr. 15.	1.	15.
12.	Prześcieradło we trzy poły jedno	3.	—
13.	Chustek trzy nie podpadających taksie	—	—
14.	Prześcieradło stare, złe, nie podpadające taksie	—	—
15.	Ręcznik półcienny dużo zażywany	1.	15.
16.	Poduszek 3. płóciennokowe 2. w musum-basie [sic] jedna, z poszewkami	12.	—
17.	Kołderka bagazjowa dużo zażywana	4.	—
18.	Poduszka stara	2.	—
19.	Pierznik w drelichu złym	12.	—
20.	Kobierzec dużo zażywany, od moli popsutu	12.	—
21.	Tłomak na pościel	16.	—
22.	Kuferek skórą wierzch obity, z zamkiem	4.	—
summa w rzeczach przywiezionych		230.	28.1/2

Zegary

1.	Zegarek ścienny z kwadransami i godzinami, tudzież pudłem drewnianym	54.	—
2.	Zegarek ścienny godziny bijący, także z pudłem	36.	—
3.	Zegarek kieszonkowy srebrny	54.	—
summa w zegarach		144.	—

Mosiądz

1.	Gwichtów dwa w każdym po funcie	5.	—
2.	Szalki od złota	2.	15.
3.	Krucyfiks mosiężny	1.	15.
4.	Młynek do kaffy	1.	—
5.	Dtto drugi bez korbeczki	—	24.
6.	Szalek dwoje	2.	15.
7.	Mosiądz w różnych gatunkach funtów 23., funt 1. à zł. 1. gr. 15.	34.	15.
8.	Mosiądzu funtów 10. w kawalkach, funt à zł. 1. gr. 6.	12.	—
summa w mosiądzu		59.	24.

Cyna Angielska

12.	Talerzy waży fun:	13.1/2	
6.	Pólmisków waży	17.	—
2.	Pólmiski waży	7.	—
1.	Waza z blatem waży	10.	—
2.	Wazy podługowate waży	14.	—
1.	Serwisik z łyżeczkami do cukru	1.1/2	
cyny Angielskiej F. 63			
funt à zł. 1 gr. 18 czyni zł.			100.24.

Cyna podła

1.	Waza okrągła waży fun:	8.1/2	
1.	Waza okrągła mała waży	2.2/4	
1.	Pólmisek duży waży	10.	—

7.	Pólmisków dużych waży	42.—	
8.	Pólmisków mniejszych waży	28.—	
2.	Salaterki waży	3.—	
6.	Talerzy waży	6.1/4	
3.	Miski z krajami waży	13.1/2	
5.	Miseczek waży	8.3/4	
1.	Flasza okrągła waży	6.3/4	
2.	Cukierniczki, dzbanek i miedniczka	6.3/4	
3.	Solniczki, uncyjka, kałamarzyk i tacka	4.—	
4.	Łyżek małych, łyżka wazowa i półmiskowa waży	1.1/2	
1.	Urynał waży	2.1/2	
1.	Lawetarz waży	19.—	
cyny podłej funtt:		163.1/4	
funt 1. á zł. 1. gr. 6. czyni zł.		195.27	
summa w cynie zł.		296.21	

Suknie

1.	Bekiesza gwoździkowa w sajecie, przez mole pocięta	24.	—
1.	Kiereja karmazynowa w sajecie mało zażywana, z sznurkiem jedwabnym	60.	—
1.	Kiereja koloru oliwkowego, nicowana, przez mole pocięta	18.	—
1.	Szlafrak [sic] kamlotowy w paski	6.	—
1.	Kontusz kaparowy z srebrnym galonikiem, od molów nadpsuty	60.	—
1.	Żupan karmazynowy terupalowy (?) barchanem podszyty	60.	—
1.	Para sukien sukiennych sukna francuskiego, koloru gwoździkowego, żupan barchanem podszyty, przez mole pocięte	70.	—
1.	Para sukien sukiennych w sajecie, żupan nicowany, płótnem białym podszyty, koloru piernikowego	50.	—
1.	Para sukien barakanowych dużo zażywanych, koloru gwoździkowego	24.	—
1.	Spodnie sukienne koloru gwoździkowego, płótnem podszyte	10.	—
1.	Spodnie sukienne koloru piernikowego, barchanem podszyte	8.	—
1.	Kaftan sukienny biały sukna gierlickiego, płótnem podszyty	8.	—
1.	Kaftan dymowy, biały, nie podpadający taksie	—	—
1.	Szlafrak kałamajkowy koloru kaparowego w kwiatki zielone, barchanem podszyty	24.	—
1.	Szlafnica [sic] materialna na kitajce, z srebrnymi kwiatkami	3.	—
1.	Dtto niebieska materialna, pikowana	2.	—
1.	Dtto biała, gęsi skórki wyszywana	2.	—
1.	Spodnie letne [sic] płócienne, w paski, płótnem podszyte	4.	—
3.	Pary eszow(?) z szyjką, taśmami na rękawy i sznurkiem koloru karmazynowego	10.	—
1.	Pas bogaty Fabryki Stambulskiej złotem przerabiany z frandzlą [sic], na dnie karmazynowym i granatowym	72.	—
1.	Półpaśce jedwabne perskie z frandzlą złotą i srebrną	36.	—
1.	Chustka karmazynowa jedwabna	4.	—
3.	Chustki bawełniane ordynaryjne w kropki i kratki ciemne, jedna á zł. 1. gr. 15.	4.	15.

1.	Chustka granatowa, biało nakrapiana	2.	15.
1.	Detto w kwiatki różnego koloru, szlaki szerokie	2.	—
1.	Detto na białym dnie szafirowe kwiatki	2.	—
1.	Detto karmazynowa ordynaryjna	1.	15.
1.	Detto granatowa z szlakami	1.	15.
1.	Detto piernikowa w kółka ordynaryjna	1.	15.
Te wszystkie chustki są bawełniane			
2.	Chustki płócienne białe ze szlakami	2.	15.
1.	Detto płócienna biała ze szlakami czerwonymi	1.	15.
1.	Detto płócienna na granatowym dnie	—	18.
1.	Detto płócienna na ciemnym dnie szlaki karmazynowe, półjedwabne	2.	—
1.	Detto płócienna niebieska	—	15.
Płatków różnych kilka kawałków		2.	—
Sukna koloru piernikowego 2 cw: (?) i pół		3.	—
1.	Kołdra atlasowa karmazynowa bawełną przeszyta, płótnem zielonym podszyta	36.	—
1.	Kołdra karmazynowa kitajkowa z płatkami 4 płótnem czerwonym podszyta, dużo zażywana	42.	—
2.	Płatki karmazynowe kitajkowe, złe, płótnem czerwonym podszyte	2.	—
1.	Kołdra bazjowa w kwiatki, płótnem podszyta	10.	—
1.	Szlafnica [sic] bawełniana koloru kastorowego	1.	—
10.	Poszewek białych dużo zażywanych, zleżałych, jedna á gr. 10.	3.	10.
2.	Poszewki wielkie białe, jedna zł. 1. gr: 10.	2.	20.
5.	Poszewek białych nie podpadających taksie	—	—
2.	Czapki sypialne białe á gr. 15.	1.	—
1.	Obrus nowy	20.	—
1.	Obrus stary, zły	1.	—
1.	Detto stary	3.	—
3.	Serwetki ordynaryjne stare, jedna á gr. 20.	2.	—
2.	Ręczniki drelichowe, jeden á zł. 1.	2.	—
2.	Detto płócienne, stare	1.	15.
3.	Poszwy białe stare, złe, á zł. 2.	6.	—
3.	Prześcieradła stare, złe, nie podpadają taksie	—	—
1.	Sztuka płótna białego zawierająca w sobie łokci 57., łokieć á gr. 24.	45.	18.
1.	Sztuka płótna białego nie maglowanego, trzymająca łokci 80., á gr. 18.	48.	—
Łokci 3.3/4 płótna białego glancowanego		4.	—
Łokci 6. płótna białego śląskiego, łokieć á zł. 1. gr. 10.		8.	—
Łokci 30. płótna białego w dwóch kawałkach, łokieć 1. á gr. 15.		15.	—
2.	Gotowalnie rąbkowe, dużo zażywane	4.	—
6.	Firanek do 3 okien, białych, złych	3.	—
Łokci 3. drelichu w paski, łok: á gr. 12.		1.	6.
3.	Firanki u 3.okien zielone, nie podpadające taksie	—	—
3.	Koszule stare, złe, nie podpadające taksie	—	—
1.	Pierzyna w płótnie niebieskim w kratki, z powłoką	36.	—
5.	Poduszek z powłoką musumbasowe, mchowe á zł. 4.	20.	—
1.	Detto w drelichu złym	2.	—
1.	Poduszka wielka w drelichu z powłoką	5.	—
4.	Pierzniaki dużo zażywane, jedn. á zł. 8.	32.	—
summa w sukniach		944.	27.

Stolarszczyzna

1. Stół dębowy na nogach toczonych w szrodku kamień aspisowy (?)	24.	—	1. Stolik lipowy, okrągły	5.	—
1. Stół mozaikowy na nogach dębowych, 4. sznyrkami i z szufladą małą	8.	—	1. Stolik mały	2.	—
1. Stolik wpółotwierający się na nogach toczonych w szrodku z szufladkami, fornerowany, wierzchem suknem karmazynowym w szrodku i galonikiem złotym obity	18.	—	1. Stolik graniasty z sufladką	1.	15.
1. Stół okrągły na nogach toczonych, wierzch lipowy	4.	—	1. Stół większy kwadratowy, nogi składane	5.	—
1. Stolik pomierny kwadratowy z szufladą, nogi toczone, w szrodku gwiazda	3.	—	1. Stolik okrągły na nogach krzyżowych	2.	—
1. Stolik mały orzechowo malowany z dwiema szufladami	2.	—	1. Prasa o 4 szufladach z zamkiem	16.	—
1. Prasa fornerowana, spodkiem 3 szuflady, z pultynem, gablotką, szuflad N° 10. z zamkami 6. mosiężnymi antabkami	90.	—	Raszbratów z leniami [sic] do rysowania kilka	8.	—
1. Szafa na szkło duża, spodkiem drzwiczki z szufladami dwiema, wierzch na szkło, marmurowo malowana, kraje złożone	24.	—	2. Wieszała na suknie	1.	—
1. Puzdro do zegara orzechowo malowane	10.	—	1. Szafka, spodkiem drzwiczki	3.	—
1. Lawetarz na ręcznik orzechowo malowany, spodkiem drzwi z szufladką	10.	—	1. Stolik okrągły na nodze jednej toczonej	1.	15.
12. Krzesła suknem zielonym obitych, nogi toczone, i tyły, jeden [sic] á zł. 2.	24.	—	1. Szafka stara, zelowana (?)	2.	—
2. Krzesła niebiesko malowane, zielonym płótnem obite	4.	—	1. Stolec kwadratowy z drzewa miętkiego [sic]	2.	—
2. Karły poręczami skórą szarą obite, á zł. 3.	6.	—	1. Tafla dębowa do posacki [sic]	2.	—
1. Kanapa zielono malowana	2.	—	1. Skrzynia duża, wysoka	4.	—
1. Kanapa większa suknem zielonym obita, z poręczami	6.	—	1. Skrzynka mniejsza	1.	15.
1. Szafa duża z drzwiami podwójnymi, fornerowana, szuflad u niej cztery	80.	—	1. Szuflada z skubelką żelazną	1.	—
1. Szafa z drzwiami podwójnymi, orzechowo malowana	8.	—	2. Szatkownice, jedna z nożami 4., druga z nożami 3.	4.	—
1. Kredens kątny, drzwiczki spodem, niebiesko malowany	6.	—	1. Szafa na garki, orzechowo malowana, z drzwiami	8.	—
1. Skrzynia z zamkiem, antabami, niebiesko malowana, w szrodku czerwono	12.	—	1. Stół na nogach krzyżowych	1.	15.
1. Skrzynia pomniejsza z zawiasami, antabami, w szrodku czerwono malowana	8.	—	1. Stół kwadratowy, wierzch dębowy	4.	—
1. Skrzynka pomniejsza, niebiesko malowana, z zamkiem, zawiasami	5.	—	1. Stół na nogach krzyżowych	1.	15.
1. Skrzynka podtyrana	3.	—	1. Stół większy na nogach krzyżowych	1.	15.
1. Skrzynka zielono malowana z zamkiem, zawiasami	4.	—	1. Szafka z drzwiami podwójnymi i z zamkiem	4.	—
1. Skrzynka po boku pasami okuta, od spodu węższa	4.	—	2. Stoły duże na nogach krzyżowych, jeden á zł. 2.	4.	—
1. Kuferek skórą starą wierzch obity, z zamkiem	3.	—	1. Ławka duża	—	15.
2. Taborytki skórą okryte	2.	—	1. Magiel stół jaworowy, spodkiem skrzynia	12.	—
1. Kufer okrągłych [sic] skórą obity, z zamkiem i antabą	12.	—	2. Ławy duże, jedna á zł. 1. gr. 15.	3.	—
1. Puzderko małe, dębowe, na flaszki	4.	—	summa w stolarszczyźnie	506.	15.
1. Szkatułka wpół okrągła	3.	—	Pozytywki [sic]		
1. Skrzynka dębowa, mała, z zamkiem i antabą	1.	—	1. Pozytywek większy	2.	—
1. Łóżko małżeńskie dębowe, z szrubami żelaznymi w szrodku krata	8.	—	1. Detto mniejszy	1.	—
1. Stoł duży, dużo zażywany, na nogach krzyżowych	1.	—	summa w pozytywkach	3.	—
1. Puzdro do zegara orzechowo malowane	6.	—	Miedź		
			1. Alembik większy z pokrywą i rurami	60.	—
			1. Alembik mniejszy	25.	—
			1. Alembik najmniejszy	15.	—
			1. Kocioł piwny	886.	—
			1. Kociołek z uszami żelaznymi	19.	15.
			1. Kociołek mniejszy z uszami żelaznymi	20.	—
			1. Konewka z puklami	25.	—
			1. Wanienka do kredensu	16.	—
			1. Flaszka do wody z cynową szrubą	8.	—
			1. Miedziak większy z uchem i obręczą żelaznymi	5.	—
			1. Miedziak mniejszy z uchem i obręczą żelaznymi	5.	15.
			1. Bason [sic] do stolca	8.	—
			1. Konewka gładka prosta	9.	—
			1. Dek okrągły z drutem	7.	15.
			1. Miska	3.	22.
			2. Rądle [sic] z rączkami, a 1. z uszkiem	7.	15.
			1. Liy [lejek] większy, okrągły	3.	—
			3. Liyki modą blacharską	6.	—

1.	Ponewka na nogach żelaznych, z pokrywką	6.	—
1.	Rynka z rączką i noszkami	3.	—
1.	Naleśnica na nogach żelaznych	2.	—
1.	Fajerka z rączką żelazną	4.	—
3.	Garnuszki z pokrywkami, jeden imbryczek	4.	15.
1.	Karbona na pieniądze	1.	15.
summa w miedzi zł.		1150.	22.

Rusnikarszczyzna

1.	Sztuccik [sic] w mosiądz osadzony, 7 gwintów mający	30.	—
1.	Fuzja w mosiądz osadzona, w pół osady	12.	—
2.	Pistolety w żelazo osadzone, staroświeckie	10.	—
1.	Karabinek krótki w żelazo osadzony	4.	15.
1.	Kruciczka mała w mosiądz osadzona	4.	—
summa w rusnikarszczyźnie		60.	15.

Książki

Książki będące in folio			
	Biblia Typolita [sic] z kopiersztychami	16.	—
	Kronika Bilskiego bez tytułu	8.	—
	Konstytucje królów	12.	—
	Historia o krucjatach	3.	—
	Ekonomiki Ziemskiej egzemplarzy dwa	6.	—
	Zbiór Panagieryków i książek 2.	2.	15.
	Kronika Polska Bostowiusza	4.	—
	Skargi żywota, defektowe	1.	15.
	Różne dzieje kościelne	2.	—
	Kalepin defektowy bez tytułu i końca	3.	—
	Konstytucje na zakończonej Konfederacji, egzemplarzów 4.	2.	18.
	Zielnik Sereniusza	24.	—
	Historia Angielska	—	24.
	Kronika Krumera [sic]	3.	—
	Konstytucje Sejmowe, egzemplarzy 7.	3.	15.
	Kronika Kromera, edycja druga	6.	—
	Wizerunek boskiej doskonałości	—	15.
	Kapitalista	—	6.
	Życie S ^o Jana Kantego	1.	6.
	Nauki chrześcijańskie Załuskiego	1.	—
w książkach in folio zł.		100.	24.

Książki in quarto

	Orator Polski bez końca i tytułu	1.	15.
	Forteca monarchów	—	24.
	Klejnot miasta Krakowa, egzemplarzy 2.	1.	—
	Stół duchowny w częściach 3. egzemplarzy 2.	4.	—
	Stromień [sic] zbawienny Starochowskiego	—	24.
	Przewodnik grzesników [sic]	—	15.
	Ziarno gorczyczne	1.	15.
	Janina Króla Jana trzeciego	1.	15.
	Życie S. Salezjusza	—	15.
	Teologia Polska	1.	6.
	Odrobiny stołu królewskiego, opus 2.	1.	6.

	Świata naprawionego, opus dwa	1.	—
	Miasto Święte Jerozolima	4.	—
	Relacje S. Franciszka	—	6.
	Fortyca [sic] Duchowna	—	6.
	Proces grzesnika	—	6.
	Książka Miaskowskiego	—	6.
	Psalterz Dawidowy	1.	15.
	Życie S. Jacka z kopiersztychami	1.	15.
	Skarb kościoła księdza Rusla	—	15.
	Zochar Paszowskiego	—	24.
	Wojsko nowo rekrutowane	1.	—
	Cuda Najświętszej Panny Gidelskiej	—	6.
	Zbiór Rytmów	1.	6.
	Chleb Duchowny	1.	6.
	Promienie elekcji	—	6.
	Peregrynacja Radziwiła [sic]	1.	15.
	Historia N. Panny, części dwie	—	15.
	Ateny w tomach 4.	18.	—
	Herbi Kazania	—	6.
	Kazania Bieleckiego	—	6.
	Jako w niebie tak i na ziemi	—	15.
	Życie S ^o Jana Nepomucena	—	6.
	Historia o Kleomirze	—	12.
	Kazania stare pogrzebowe	—	6.
	Kazania księdza Hoynackiego	—	15.
	Róża Jerychońska	—	3.
	Wiadomości publiczne, opus dwa	—	15.
	Młody kawaler	—	12.
	Życie S. Kunegundy	—	6.
	Historia o drzewie Krzyża S ^o	1.	—
	Chwała S ^o Wincentego	—	6.
	Filozofia bez tytułu	—	6.
	Geneventi Libri Novem	1.	—
	Żywy wzór i kazanie trybunale	—	6.
	Porządek spraw magdeburskich	1.	15.
	Pamiętka Męki Pańskiej	—	6.
	Refleksje życia ludzkiego	—	3.
	Peregrynacja Krajów Wschodnich	—	12.
	Traiedye Historyczne	—	12.
w książkach in quarto zł.		58.	3.

Książki in octavo

	Biblia Księdza Wujka	10.	—
	Historia traktatów	—	12.
	Spór rzeczy i wojna turecka	—	18.
	Kolęda [sic] duchowna	—	15.
	Dykcjonarz szkolny	—	6.
	Grammatyka szkolna klasy 1-wszej	—	6.
	Część codzienna	1.	6.
	Historia Kallvandra, (?) opus dwa	1.	—
	Historia o Rewolucji Szewdzki.	—	12.
	Chleb Duchowny	1.	—
	Świętego Alojzego	—	6.
	Rady albo mądrości	—	3.
	Szkoła niebieska Pileckiego	—	6.
	Rozmowy Artaxessa [sic]	—	6.
	Hora Ordinis Praedicatorum	—	6.
	Thoma á Kępis	—	12.
	Żarty Potockiego	1.	—
	Kronika Orzechowskiego	—	6.
	Augustyn francuski	—	6.
	Kalędarz [sic] osobliwszy	—	12.
	Uwag część pierwsza	—	6.

Wykład Przykazań Boskich	—	6.
Medytacje	—	6.
Dystrakcja podróżnych	—	12.
Uwagi duszy	—	6.
Dissertatio Medica	—	6.
Rozrywki uciесzne	—	6.
Grób Wielko Piątkowy	—	6.
Mowy sejmowe	—	15.
Powinności życia domowego, opus dwa	1.	—
Historia Królestwa Duńskiego	—	6.
Historia rabina Samuela	—	12.
Zbiór na bożeństwa	—	12.
Ćwiczenia krasomówstwa, opus całe	1.	15.
Żywot S. Pawła	—	6.
Opisanie dawnej Jerozolimy	1.	6.
Stół mądrości	—	15.
Zegar monarchów, opus dwa	1.	6.
Historia o Hizmie [sic]	—	6.
Szkoła niebieska	—	6.
Historia Starego i Nowego Testamentu	1.	15.
Zebranie polityczne odmian (?)	—	15.
Przypadki Telemacha	—	24.
Arytmetyka szkolna	—	12.
Koronka S. Trójcy	—	5.
Historia domowa	—	6.
Dictionarium sive Sinonima	1.	—
Peregrynacja Leszczyńskiego	—	12.
Wirgily Maronis	—	6.
Wyprawa w drogę wieczności	—	3.
Korona miesięczna	—	6.
Różne zbiory	—	6.
Instruktaż celny	—	6.
Stół mądrości	—	12.
Zwierciadło przykładów, opus dwa	1.	6.
Historia Królestwa Polskiego	—	12.
Męka Pańska	—	6.
Historia rewolucji portugalskiej, opus dwa	1.	6.
Zbiór pieśni	—	6.
Fizyka Księdza Chruścikowskiego	—	15.
Oktawa Bożego Ciała, opus dwa	—	15.
Historyka [sic] dawna metodyka	—	15.
Szkoła Świata, część pierwsza	—	15.
O istocie w Kanie Galilejskiej	—	12.
Rady mądrości	—	12.
Dzieje Królestwa Polskiego	1.	—
Różnych książeczek sztuk 24	2.	12.
Książeczek różnych w papier, sztuk 22	—	22.
Korona do nabożeństwa stara	—	15.

w książkach in octavo [nie podliczone]

Książki in duodecimo

Officium de Beata, opus dwa	2.	—
Ceremonie kościelne, opus dwa	1.	—
Ewangelie roczne	—	15.
Rozmowy polityczne, opus dwa	—	15.
Bohomolca komedii tomów trzy	1.	15.
Żywot Panny Marii	—	6.
Sacerdos Christianum	—	12.
Książeczek różnych w papier N ^{ro} 23.	—	15.
Książeczek różnych sztuk N ^{ro} 24.	2.	15.
Pozostałych różnych książeczek i makulatur w skrzyni na ksyzyry (?)	8.	—
w książkach in duodecimo	17.	—

Księgi do architektury służące

Architektura civilis, autor Paulus w tomach 3. z figurami całkiem [sic]	54.	—
Addytament do tegoż samego z figurami	—	6.
Figury osobliwe do architektury służące	18.	—
Architektura cywilna autora Schiblera	6.	—
Kirchen prespekt [sic] do Firmiana	10.	—
Architektura bez tytułu N ^{ro} 5 ^{to}	1.	15.
Architektura civilis N ^{ro} 6 ^{to}	2.	15.
Architektura Jochan Krauson N ^{ro} 7 ^{mo}	12.	—
Architektura Jochan Frideryk Pentcher	36.	—
Architektura civilis Wilelma [sic]	6.	—
Mapp różnych N ^{ro} 32.	8.	—
Architektura Lucy, części dwie	6.	—
Kancjonał Architektury Gloviani	18.	—
Speculum Heynecum (?)	6.	—
Architektura civilis Goldman, opus dwa	12.	—
Kancjonał architektury	2.	—
Monarchia Turecka	1.	—
Architektura defektowa	1.	—
Architektura z figurami pod N ^{ro} 17.	8.	—
Architektura Baukansy, (?) tomów dwa	12.	—
Architektura N ^{ro} 10 ^{mo}	3.	—
Architektura Holmansa	8.	—
Architektura Lucyi	3.	—
Architektura pod N ^m 18.	1.	—
Architektura pod N ^m 20.	1.	—
Architektura pod N ^m 12., bez tytułu	1.	—
Detto bez tytułu pod N ^m 31.	1.	—
Detto bez tytułu pod N ^m 34.	1.	—
Detto bez tytułu pod N ^o 44.	1.	—
Strój i embloma różnych wyobrażeń	1.	15.
Scientia militaris	1.	15.
Kancjonał pod N ^m 14.	8.	—
Architektura pod N ^m 29.	3.	—
Elementa architektury	1.	—
Architektura Solskiego	3.	—
Architektura civilis Vignola	8.	—
Architektura de Viller	1.	15.
Kancjonał do architektury	1.	—
Architektura Schultera	8.	—
Zbiory panagiryczne [sic]	—	12.
Tabel różnych N ^{ro} 14.	3.	—
in summa w architekturze	291.	12
in summa w książkach	511.	10.

Malarszczyzna

Obraz Wieczery Pańskiej, z ramą laserowaną	10.	—
Obraz Pana Jezusa Miłosiernego, z ramą za szkłem	8.	—
Obraz Najświętszej Panny Marii Poczęcia, za szkłem	8.	—
Obraz Pana Jezusa w piwnicy, za szkłem	6.	—
Obraz S ^o Kazimierza, za szkłem	3.	—
Obraz depozycyi [sic] z ramką	6.	—
Obrazy dwa S. Franciszka, równe	4.	—
Obraz S ^o Dominika	4.	—
Obraz S ^o Kazimierza klęczący, duży	4.	—
Obraz P ^a Jezusa Miłosiernego, stary	1.	—
Obraz Narodzenia Pańskiego, nadpsuty	2.	—
Obraz do Egiptu ucieczka	2.	—
Obraz Pana Jezusa Milatynskiego, stary	2.	—

Lanczaftów [sic] dwa, jeden á zł. 6.	12.	—	Obicie w drugiej izbie zdezelowane taksie nie podpada	—	—
Lanczafty dwa na supraporta malowane	—	—	Relikwiarz z figurką woskową Najświętszej Panny	1.	15.
Kwiaty bez blajtranów [sic], jeden á zł. 4.	8.	—	Obicie w tylnej izbie pod klej malowane i zdezelowane	4.	—
Obrazek N ^{syj} Panny Poznańskiej, w ramie drewnianej	2.	—	Obrazek ćwiartkowy S. Stanisława Kostki	—	15.
Obrazek półarkuszowy S. Anny, za szkłem i ramką wyzłacaną	1.	—	Obrazek S. Elżbiety, tyliż	—	12.
Obrazek Najświętszej Panny Zwiastowania, z ramką rżniętą	1.	15.	Obrazków ćwiartkowych papierowych w ramkach czarnych N° 6, jeden á gr. 3.	—	18.
Obrazek S. Wincentego półarkuszowy, z szkłem i ramką	1.	15.	Portret króla pruskiego, papierowy, z ramką czarną i szkłem stuczonym	1.	15.
Obrazki dwa na pergaminie, w miniaturze. Zwiastowania i Piotra, jeden á zł. 4.	4.	—[sic]	Kopersztych na atlasie na walcu i z gałkami	—	15.
Obrazek małej Salwatora	—	10.	Obrazki dwa gipsowe złożone i malowane	1.	15.
Obrazek papierowy w ramie wyzłacanej Welum N. Panny Loretańskiej z szkłem, w ramie wyzłacanej	1.	—	Relikwiarzyki dwa blaszane, w jednym Agnus Dei	—	6.
Detto Welum w ramce wyzłacanej, z szkłem	—	15.	Portrety dwa śp. Dominika Pucka i Małżonki jego, jeden á zł. 9.	18.	—
Obrazek S. Józefa papierowy, w ramce blaszanej	—	6.	Obraz S. Wincentego illuminowany na kopersztychu	—	24.
Agnus Dei w podobnej ramce	—	4.	Obrazki dwa papierowe w ramkach wyzłacanych, S. Katarzyny Senejski [sic] i stołecznego miasta Kraków	1.	—
Pasyjka w ramce odlewanej mosiężnej	—	24.	Relikwiarz duży z figurką Pana Jezusa woskową	3.	—
Obazki dwa Najświętszej Panny Częstochowskiej, w ramkach blaszanych	—	8.	Detto mały, z figurką Najświętszej Panny	—	6.
Portreciki 2 Częstochowskie, jeden á gr. 6.	—	12.	Obrazek Pana Jezusa Nazarańskiego [sic] na szkłe malowany, z ramką	2.	—
Kopersztych S. Jana Kantego, w ramce wyzłacanej za szkłem	1.	—	Obrazek Pana Jezusa Kobylańskiego, za szkłem i z ramką	1.	—
Portret papierowy Xcia Soltyka, za szkłem i ramką	5.	—	Portret Królewski w ramie wyzłacanej	6.	—
Relikwiarz duży Pana Jezusa Ukrzyżowanego	3.	—	Obrazek poprzeczny Familii S. Anny	—	15.
Detto dwa pomniejsze, jeden S. Tekli, a drugi N. Panny, jeden á zł. 2.	4.	—	Obrazek arkuszowy S. Stanisława, olejny w ramie i za szkłem	2.	—
Detto dwa pomniejsze, jeden á gr. 24.	1.	18.	Obrazek tyliż S. Jana Chrzcziciela, w ramie	2.	—
Dwie figurki porcelanowe, jedna á zł. 2.	4.	—	Obrazek półarkuszowy S. Teresy, za szkłem w ramie	2.	—
Detto dwie drewniane, jedna á zł. 1.	2.	—	Obrazek S. Dominika na szkłe, w ramie zwierciadlanej	2.	—
Relikwiarzyki trzy Agnus Dei, jeden á gr. 8.	—	24.	Detto drugi podobny Najświętszej Panny Poczęcia	2.	—
Figurka drewniana Złożenie z Krzyża	4.	—	Obraz Najświętszej Panny Dzikowskiej	2.	—
Detto figurka S ^o Michała	1.	—	Dwa obrazki poprzeczne Najświętszej Panny Częstochowskiej na blachach wyzłacanych, w ramkach	8.	—
Duch S. z drzewa robiony z promieniami	—	18.	Detto druga para N.P. Częstochowskiej na podobnych blachach, za szkłem w ramkach złożonych laserowanych	6.	—
Detto figurka S. Sebastiana	3.	—	Obrazki dwa na szkłe malowane, w ramkach zwierciadlanych, Pana Jezusa Miłosiernego i Najświętszej Panny Bolesnej	8.	—
Figurka Rezurekcji	1.	—	Dwa obrazki na szkłe malowane półćwiartkowe, w ramkach, S. Józefa i Najświętszej Panny, jeden á zł. 1.	2.	—
Figurka N. Panny Niepokalanego Poczęcia	—	24.	Podobneż dwa obrazki w ramkach czarnych, S. Alojzego i S. Stanisława Kostki, jeden á gr. 24.	1.	18.
Figurka Pana Jezusa leżącego na skale	—	12.	Detto dwa obrazki na szkłe malowane, w ramkach zwierciadlanych, S. Jana z Panem Jezusem i S. Franciszka	3.	—
Relikwiarz w trumienkę robiony	1.	—	Detto dwa zwierciadlane, S. Ksawerego i S. Ignacego	16.	—
Relikwiarz Agnus Dei w szrodku w ramie z paciorków	2.	—			
Detto wypukłych dwa z figurkami woskowymi	2.	—			
Relikwiarzy wypukłych dwa, jeden á gr. 18.	1.	6.			
Obrazków z gipsu odlewanych i malowanych 17., jeden á gr. 3.	3.	6.			
Detto dwa większych, jeden gr. 6.	—	12.			
Obrazek Najświętszej Panny Częstochowskiej, kwadratowy	1.	—			
Detto drugi owalny na miedzi	—	24.			
Passja drewniana czarno malowana	2.	—			
Passja łokciowa drewniana i malowana	4.	—			
Obicia na ścianie wiszące w pierwszym pokoju, brytow 20	20.	—			
Obicia nowego na płótnie, niebieskiego pod klej, sztuk cztery, łokieć jeden á zł. 1, tegoż łokci 100 zł.	100.	—			

Obrazków cztery, za szkłem, w ramach wyzłaczanych i blaszanych, jeden á zł. 1.	4.	—
Obrazek Najświętszej Panny Loretańskiej na kitajce, stary, za szkłem i ramką wyzłconą	—	24.
Portrety dwa cesarskie arkuszwowe, w ramach czarnych wyzłaczanych, jeden á zł. 3.	6.	—
Obraz S ^o Jana Kantego papierowy, za szkłem i w ramce złoconej	1.	15.
Detto Najświętszej Panny Piaskowej na papierze, za szkłem i ramką	1.	15.
Detto podobny papieża Piusa Szóstego	1.	15.
Obrazek S. Piotra na deszczulce	—	4.
Portret prałata Łopackiego, olejno malowany, za szkłem	8.	—
Kopersztich Augusta trzeciego, w ramie i za szkłem	1.	—
Kopersztich Klemensa Trzynastego, pierwszemu podobny	1.	—
Detto kopersztich za szkłem w ramce	1.	—
Detto kopersztich za szkłem w ramce	1.	—
Obrazków zwierciadlanych w różnych kolorach N ^o 17., jeden á gr: 12.	6.	24.
Detto mniejszych zwierciadlanych N ^o 4, jeden á gr: 8.	1.	2.
Detto obrazków N ^o 4., za szkłem na dwie strony slifowanym, jeden á zł. 1.	4.	—
Detto dwa Salwatora, w ramach blaszanych	—	12.
Item obrazki dwa strzyżone, za szkłem i w ramach rznionych złożonych, jeden á zł. 1 gr: 15.	3.	—
Obrazek S. Piotra, olejno za szkłem malowany, w ramie rznitej	1.	—
Obraz Najświętszej Panny Częstochowskiej półarkuszowy na blasze wyzłaczany, za szkłem i ramce złoconej rznitej	4.	—
Detto arkuszwowy na zwierciadle slifowanym	12.	—
Lanczaftów olejnych N ^o 2, jeden á zł. 1 gr: 15.	3.	—
Dwie figury z drzewa rznite SS. Piotra i Pawła, starożytne	2.	—
Obraz duży z Krzyża zdjęcie	2.	—
Obraz Zwiastowania Najświętszej Panny	2.	—
Obraz S. Michała	1.	—
Obraz Pana Jezusa Ukrzyżowanego	—	24.
Obraz pomniejszy S. Onufrego	—	24.
Obraz S. Floriana	1.	—
Obraz S ^o Jana Kantego	—	24.
Portret stary	—	24.
Obraz Salomona poprzeczny	2.	—
Obraz zakonniczy	—	24.
Obraz S. Małgorzaty	1.	—
Obraz sztukę niewiadomą oznaczający	1.	—
Obraz Najświętszej Panny	—	12.
Detto Najświętszej Panny Częstochowskiej	—	15.
Detto S. Anny	—	12.
Twarz Pana Jezusa	—	6.
Obraz S. Jerzego	—	12.
Obraz połowiczny Apostoła już nieznaczny	1.	—
summa w malarszczyźnie	429.	21.

Futra

Pod bekiesą sukienną gwoździkową, baranki tatarskie siwe, na odnowie wypustka krymska	72.	—
Pod kiereją koloru oliwkowego, sukieną, wilki truchlańskie	108.	—
Pod kiereją [sic] koloru karmazynowego, wilki nowe	126.	—
Pod szlafrakiem kamlotowym koty	12.	—
Czapka siwa, nowa, z wierzchem aksamitnym zielonym	24.	—
Czapka siwa z wierzchem szafirowym, aksamitnym, zażywana	12.	—
Detto czapka siwa, zażywana	6.	—
summa w futrach	360.	—

Szkło

3. Flaszki slifowane	4.	15.
1. Flaszka także slifowana, stłuczona	—	15.
2. Flaszki kwadratowe, slifowane	2.	—
1. Butelka rysowana	1.	18.
1. Pucharek rysowany, z cyfrą królewską	3.	—
1. Detto rysowany, z jeleniem	1.	6.
1. Szklanka szlifowana [sic], z złotem krajami	1.	—
5. Flaszek białego szkła półgarcowych, jedna á gr: 18.	3.	—
2. Butelek pękających	—	24.
5. Butelek pękających, jedna á gr: 10.	1.	20.
4. Flaszki czworograniaste, jedna á gr: 7.1/2	1.	—
1. Karafinka	—	6.
5. Szklanek do piwa	1.	—
6. Lampeczek do wina, jedna á gr: 6.	1.	6.
1. Lampka do wina, rysowana	—	10.
2. Kuflików, jeden á gr: 6.	—	12.
7. Kieliszków gładkich do wina, jeden á gr: 8.	1.	26.
1. Kieliszek do wódki zł.	—	11.
1. Szklanka ordynaryjna	—	3.
1. Flaszka szlifowana z szrubą	1.	12.
1. Flaszka baniasta	1.	—
1. Dzbaneł do piwa baniasty	—	10.
1. Optyka z zwierciadłem	6.	—
15. Flasz do piwa, jedna á gr: 5.	2.	15.
4. Flasz, w których po garcy dwa, á gr: 10.	1.	10.
1. Zwierciadło slufowane w ramach kompozycji [sic]	12.	—
1. Zwierciadło slufowane w ramach szklanych	10.	—
1. Zwierciadło w ramach drewnianych	3.	—
3. Flaszki półgarcowe ordynaryjne	—	24.
1. Szkło oprawne od patrzenia	4.	—
1. Perspektyw	6.	—
1. Latarnia blaszana	3.	—
2. Latarnie w drewno	1.	15.
9. Szyb taflowych	1.	24.
2. Kałamarze szlifowane	2.	—
1. Detto	—	8.
4. Flaszki w puzderku białego szkła	1.	2.
1. Puzderko małe z flaszeczkami małemi	1.	15.
Kubków prostych białego szkła	—	12.
1. Flaszka półgarcowa białego szkła	—	8.

1.	Szklanka półkwartowa białego szkła	—	4.
1.	Flaszka półgarcowa z śrubą cynową	—	24.
1.	Falszka półgarcowa z śrubą	—	15.
1.	Butelka biała	—	6.
6.	Flaszek ordynaryjnych	—	18.
2.	Butelki czarne	—	12.
4.	Flaszki z śrubkami	—	18.
1.	Barometrum	—	15.
1.	Kuflik szkła białego	—	6.
summa w szkłe zł.		92.	1.

Żelazne

24.	Drągów żelaznych	40.	—
7.	Perlików [sic]	28.	—
15.	Kilofów	20.	—
2.	Topory	4.	—
4.	Siekiery	9.	—
3.	Korby do studnie	5.	—
6.	Sztuk łańcucha	18.	—
5.	Swidrów	10.	—
14.	Łopat	8.	—
7.	Zawias	8.	—
4.	Blachy do pieców	8.	—
5.	Grac murarskich	3.	—
1.	Ankra	2.	—
5.	Detto	2.	—
5.	Osełk	7.	15.
2.	Wilki	2.	—
9.	Kłub	9.	—
1.	Packa	—	24.
9.	Pił żelaznych	60.	—
1.	Piecyk żelazny	20.	—
2.	Wiadra, jedno z łańcuchem	20.	—
1.	Waga do wozu	2.	—
1.	Kosa do sieczki	1.	—
2.	Blachy do kominów	2.	15.
16.	Sztuk łańcucha na kadziach	44.	—
	Krata żelazna i różne kawałki żelaza sta- rego na wagę	—	—
summa w żelazie zł.		297.	24.

Bednarszczyzna

1.	Kadź piwna	36.	—
1.	Detto pomniejsza	24.	—
1.	Kilsztok	30.	—
1.	Wanna do kompania [sic]	4.	15.
1.	Przycier	1.	—
1.	Wanienka z obręczami	2.	—
1.	Półkorca	2.	—
1.	Ćwierć	1.	—
5.	Beczek na legomine, jedna á gr: 15.	2.	15.
7.	Fasek pomniejszych na legomine, jedna á gr: 15.	3.	15.
1.	Rulniczka do przepalania wódki	—	15.
1.	Ćwierć gięta	—	15.
1.	Cebrzyk o dwóch uchach	—	10.
1.	Wiadro od wody	—	10.
2.	Konewki, jedna á gr: 10.	—	20.
1.	Konewka dębowa	—	10.
2.	Szafliki małe, jeden á gr. 8.	—	24.
2.	Szafliki mniejsze, jeden á gr: 6.	—	12.

1.	Cebrzyk do nóg moczenia	—	15.
1.	Lusow (?) na nogach	—	24.
1.	Rulniczka większa	1.	—
1.	Cebrzyczek	—	8.
1.	Ceber od wody, duży	—	24.
1.	Przycierek dębowy	—	15.
1.	Barylecza mała	—	24.
1.	Beczka duża z kapusty	1.	—
1.	Detto zdezelowana	—	15.
2.	Beczki na wodę pod strychem	3.	—

summa w benarszczyźnie 119. 6.

Piec

1.	Piec kachlowy zielonkowaty nowy saloris (?)	32.	—
w piecu zł.		32.	—

Liny

3.	Liny, przy których linek dwie, styranych zł.	24.	—
----	--	-----	---

Dobra stojące

Kamieniaca tu w Krakowie na Mikołaj-
skiej ulicy stojąca wraz [z] summami wi-
derkaufowemi, pierwszą złotych 1.500.
do Szpitala S. Sebastiana, drugą złotych
500. do szpitala S^o Mikołaja należącemi
się taksowana złotych polskich 8650. —

Kram Bogaty pomiędzy innemi kramami
będący, taksowany złotych pol[skich] 350. —

w dobrach stojących zł. 9000. —

U OO. Karmelitów Bosych przy kościele
S. Michała Archaniola będących zł. 108. —

U pasamoniczki czynszu reszty 36. —

Od Imć Księży Benedyktynów z Łysy
Góry przywiezionych reszty zł. 55. —

w długach 199. —

Percepta

Od Imć pana Floriana Marczewskiego
powziętych na arendę, podług kontraktu
z nim opisanego złotych polskich 244. —

summa zł. 244. —

Summariusz substancji

W srebrze zł.	371.	20.1/2
W klejnotach zastawnych	910.	—
W fencie	529.	—
W rzeczach przywiezionych	230.	28.1/2
W zegarach	144.	—
W mosiądzu	59.	24.
W cynie	296.	21.
W sukniach	944.	27.
W stolarszczyźnie	506.	15.
W pozytywkach	3.	—
W miedzi zł.	1150.	22.

W rusnikarszczyźnie	60.	15.
W ksiązkach	311.	10.
W malarszczyźnie	429.	21.
W futrach	360.	—
W szkle	92.	1.
W żelazie	279.	24.
W bednarszczyźnie	119.	6.
W piecu	32.	—
W powrozach	24.	—
W długach	199.	—
W dobrach stojących	9000.	—
in summa massy substancji	16254.	25.
w percepcie	244.	—
zł.	16498.	25.

Opera do tej substancji

Na msze święte po śp. Rodzicach	18.	—
Od taksy złotniczej	12.	18.
Od taksy klejnotów zastawnych zł.	30.	17.
Od taksy fantu	18.	26.
Od taksy rzeczy z drogi przywiezionych	7.	27.
Od taksy zegarów	5.	—
Od taksy mosiądzu	2.	6.
Od taksy cyny	10.	3.
Od taksy sukien	31.	21.
Od taksy stolarszczyzny	17.	3.
Od taksy pozytywków	1.	—
Od taksy miedzi	39.	—
Od taksy rusnikarskiej	2.	—
Od taksy książek	18.	22.
Od taksy obrazów	14.	22.
Od taksy futer	12.	19.
Od taksy szkła	4.	—
Od taksy żelaza	9.	16.
Od taksy bednarszczyzny	4.	—
Od taksy pieca	1.	—
Od taksy lin	1.	—
Od taksy kamienicy wraz z Kramem Bogatym	72.	—
Sławetnemu Szauirowi na fant czerwonych złotych czterdzieści pro currenti	270.	—
Niewiernemu Nachmanowi na zastaw u niego będący czerwonych złotych trzydzieści trzy złotych sześć pro currenti zł.	600.	—
Podatku koszarowego na cło miasta Krakowa za miesięcy 6.	24.	—
Służącym dwiem zasług	70.	—
Szlachetnemu Jegomości Panu Treytle- rowi za wino do auszczugu	53.	13.
Panu Ignacemu Puckowi	42.	—
Furmanowi za pana Ignacego Pucka	28.	—
Temuż furmanowi za owies i siano	24.	—
Dymowego	16.	—
Panu Lewinskiemu pasztetnikowi	54.	—
Hutmanowi i woźnemu od rewizji	6.	—
W sprawie z Rzeczyką Imć stawające- mu zł.	18.	—
Sławetnemu Sebastianowi Niemczykie- wiczowi, podług kontraktu z Niebosz- czykiem Ojcem zawartego	1716.	—
Temuż od stawiania Mostu Promnickie- go	308.	—

Temuż od rysowania mappy dla miasta	216.	—
W interessie successorów wszystkich jeź- dząc do Ichmość Księży Benedyktynów na Łysą Górę, tam i nazad ekspensy	120.	—
Różnej półrocznej ekspensy jako to: przy rewizji i taksie kamienicy i kramu, tu- dzież przy taksach rzeczy na konsolacją	108.	—
Od spisania inwentarza	72.	—
Od oblaty tegoż inwentarza zł.	18.	—
In summa oner[ibus]	4527.	21.

Filip Lichocki Syndyk M[iasta] K[rakowa]

P R Z Y P I S Y

¹ Bętkowska Barbara i Bieniarzówna Janina, *Inwentarze ruchomości ubogiego mieszczanina krakowskiego w pierwszej połowie XVII wieku*, w: *Kwartalnik Historii Kultury Materialnej*, Warszawa R.V: 1957 s. 76–99.

² Libri Oblatorum Officii Consularis et Magistratus Cracoviensis, 18 lipca 1789–30 grudnia 1791, Archiwum Państwowe w Krakowie (dalej APKr.) sygn. 929, s. 50–93.

³ Tomkowicz Stanisław, *Plan Rynku krakowskiego z roku 1787*, Roczn. Krakowski t. IX, Kraków 1907, s. 79.

⁴ Rewski Tadeusz, *Majstersztyki krakowskiego Cechu Murarzy i Kamieniarzy XV–XIX wieku*, Wrocław 1954, s. 31–32. Termin architekt był przez wieki synonimem cieśli, a dopiero od pierwszej połowy w. XVII przyjął w Polsce swe obecne znaczenie.

⁵ Ibidem, s. 19–32.

⁶ Ibidem, s. 19.

⁷ Akta Cechu Murarzy i Kamieniarzy krakowskich, APKr. 3075, s. 177.

⁸ Chmiel Adam, *Domy krakowskie. Ulica Floriańska*, Bibl. Krakowska, t. 54, Kraków 1917, s. 58, 166–167, 193.

⁹ Regestrum pro inscribendi discipuli artificii muratorum et stametiorum studio et diligentiae. Anno D. 1596, APKr. AD 496, s. 339 (r. 1715), s. 552 (r. 1718), s. 574 (r. 1722).

¹⁰ Regestrum seu liber actorum contubernii muratorum fabrorum st stameticorum clarisi urbis Cracoviensis, APKr. AD 480, s. 321.

¹¹ Stoksik Janina, Pucek Dominik, *Polski Słownik Biograficzny* (dalej PSB), Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Lódź, 1986, t. XXIX; Łoza Stanisław, *Architektura i budownictwo w Polsce*, Warszawa 1954, s. 249.

¹² Regestrum seu liber..., APKr. AD 480 s. 324.

¹³ Rewski Tadeusz, op. cit., s. 85. Zbiór sztuk mistrzowskich Cechu Murarzy i Kamieniarzy, wśród nich Dominika Pucka w APKr. AD 501.

¹⁴ Regestr chłopców tak zapisanych jak i nie zapisanych u sławetnych P. P. Magistrów znajdujących się, a uczciwych P. Towarzyszków..., APKr. 3075, s. 77.

¹⁵ Plan miasta Kleparza opracowany przez Dominika Pucka z 1744 r. Kopia wykonana przez nie znanego autora z 2. poł. w. XIX, rys. tuszem, Muzeum Historyczne m. Krakowa (dalej MHmKr.) nr inw. 370/VIII; Stoksik Janina, Pucek Dominik, PSB.

¹⁶ Protocollum [...] taxarum muratorum cracoviensium in Anno 1747 inscriptum, APKr. AD 481, s. 11–12.

¹⁷ Akta do kamienic w Rynku Głównym, APKr. 1409, s. 193. Dokument ten przesuwają datę wyboru D. Pucka na starszego Cechu, którą to datę J. Stoksik w PSB ustaliła nr r. 1753.

¹⁸ Protokół spraw, dekretów i innych interesów Cechu Murarskiego i Stameckiego miasta stołecznego Krakowa..., od r. 1765, APKr. AD 482, s. 279.

¹⁹ Ptaśnik Jan, *Miasta i mieszczaństwo w dawnej Polsce*, Warszawa 1949, s. 120–121; Akta Cechu Murarzy i Kamieniarzy krakowskich, APKr. 3075 s. 153–161. Opis zatargów

i waśni między członkami Cechu Murarzy, a także tzw. partaczami, w które i Pucek, jako starszy Cechu był wciągnięty. Sprawa oparła się o Magistrat krakowski, a jego delegaci „uspokoienie między stronami wyrobili”. Ale też ukarali grzywnami dwie osoby, w tym i D. Pucka.

²⁰ Protocollum [...] taxarum..., APKr. AD 481, s. 11–12, 71–74, 139–144, 181–182, 193, 204–205, 210–212.

²¹ Akta Cechu Murarzy..., APKr. 3075 s. 129 i następne.

²² Protocollum [...] taxarum..., APKr. AD 481, s. 167–177.

²³ Lipiński Tymoteusz, *Rozmaitości — wyciągi z rękopisu 1749 r.*, Bibl. Warszawska, t. 1: 1849, s. 399–402; Stoksik Janina, *PSB*.

²⁴ Regestr podatku ze stycznia 1748 r., APKr. 2804, s. 56; z kwietnia tr., 2803, s. 62. Numeracja domów w ówczesnych regestrach podatkowych ciągle się zmieniała.

²⁵ Regestr podatku z kwietnia 1748 r., APKr., 2806 s.100.

²⁶ Regestr podatku z r. 1752, APKr. 2809 s. 68, 72; z grudnia 1752 r. 2810, s. 63, 67.

²⁷ Regestr podatku ze stycznia 1753 r., APKr. 2811 s. 58–59, 62; drugi Regestr podatku ze stycznia 1753 r., 2812 s. 78, 82.

²⁸ Regestr podatku z r. 1773, APKr. 2835 s. 61.

²⁹ Regestr podatku (podymnego) z r. 1789, APKr. 2836 s. 40.

³⁰ Regestr podatku z lipca 1752 r., APKr. 2808 s. 55.

³¹ Ptaśnik Jan, *Miasta...*, s. 202–204. Autor bardzo obszernie omówił obowiązki rotmistrzów kwartałów miejskich.

³² Tekę Grona Konserwatorów Galicji Zachodniej, t. V. Wawel t. II. Materiały archiwalne do budowy zamku, zebrał i wydał Adam Chniel, Kraków 1913, s. 490–497.

³³ Ibidem.

³⁴ Katalog zabytków sztuki w Polsce, t. IV Miasto Kraków, Warszawa 1965, s. 100, 103, 196; Stoksik Janina, *PSB*; Katalog rysunków architektonicznych ze zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie. Cracoviana cz. I, oprac. Wanda Mossakowska. Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków, Warszawa, Seria A t. XII: 1978 poz. 391–393 (plany pñ.-zachodniej części katedry), rysunki tuszem, sygnowane i datowane przez Dominika Pucka.

³⁵ Tekę Grona Konserwatorów..., t. V. Wawel, T. II, s. 723–724.

³⁶ Ibidem, s. 725–726; Tomkowicz Stanisław, *Zabudowania Wawelu i ich dzieje*, Tekę Grona Konserwatorów Galicji Zachodniej, t. IV, Wawel t. I, Kraków 1907, cz. 1, s. 175–180, 375–377.

³⁷ Stoksik Janina, *PSB*.

³⁸ Bernasikowa Maria, *Dwór Wodzickich w Krakowie*, Roczn. Krakowski t. XXXVII, Wrocław–Kraków 1965 s. 137.

³⁹ APKr. sygn. I–3; Kopia dziewiętnastowieczna tegoż planu, tusz, akwarela MHmKr. nr inw. 11/VIIIe; Niwiński Mieczysław, *Stanowcy podział własności nieruchomości w Kra-*

kanie XVI i XVII stulecia, w: *Studia Historyczne ku czci Stanisława Kutrzeby*, Kraków 1938 II, s. 550; Katalog map wielkoskalowych Krakowa XVI–XIX w., Warszawa–Kraków 1981.

⁴⁰ Tomkowicz Stanisław, *Plan Rynku...*, s. 179; Kartografia, APKr. Przeróbka tego planu D. Pucka z adnotacją: „Kopiuwał d. 25.11.1848 J. Strauss”, rękopis kolorowany, MHmKr. nr inw. 10/VIIIa.

⁴¹ Borowiejska-Birkenmajerowa M., Demel Juliusz, *Działalność urbanistyczna i architektoniczna Senatu Wolnego Miasta Krakowa w latach 1815–1846*, w: *Studia i Materiały do Historii Architektury i Urbanistyki* t. IV, Warszawa 1963 s. 29; Zbiór kartograficzny, APKr. Za mura-mi, pl. 8. Plan nowych dróg wykonany przez Dominika Pucka w kopii Sebastiana Niemczykiewicza, 1795 r.

⁴² Bieniarzówna Janina, Małecki Jan M., *Dzieje Krakowa. Kraków w wiekach XVI–XVIII*, Kraków 1984, t. II s. 585.

⁴³ [F. Lichocki Filip Nereusz] *Diariusz przyjazdu Najjaśniejszego Stanisława Augusta króla polskiego, szczęśliwie nam teraz panującego do miasta stołecznego Krakowa*, Kraków 1787, s. 93.

⁴⁴ Stoksik Janina, *PSB*; Rewski Tadeusz, op. cit., s. 20.

⁴⁵ Tomkowicz Stanisław, *Plan Rynku...*, s. 179–181; Delineacja Rynku wykonana przez Dominika Pucka, APKr. — plany regulacji śródmieścia, pl. 1 z r. 1787.

⁴⁶ Tomkowicz Stanisław, *Plan Rynku...*, s. 179.

⁴⁷ Ibidem, s. 179.

⁴⁸ Protokół spraw, dekretów..., APKr. AD 482, s. 278–279.

⁴⁹ Sygański Jan ks., *Metryki kościoła Mariackiego i katedry na Wawelu w Krakowie*, Lwów 1911, s. 65; Stoksik Janina, *PSB*.

⁵⁰ Pachonński Jan, *Zmierzch sławetnych. Z życia mieszczan w Krakowie w XVII i XVIII wieku*, Kraków 1956, s. 429–430.

⁵¹ Ibidem, s. 430–431.

⁵² Ibidem, s. 415–422, 425–426.

⁵³ Ibidem, s. 415.

⁵⁴ Ibidem, s. 414.

⁵⁵ Ibidem, s. 412–413.

⁵⁶ Tomkowicz Stanisław, *Plan Rynku...*, s. 179.

⁵⁷ Bieniarzówna Janina, Małecki Jan M., *Dzieje Krakowa*, t. II, s. 523–526.

⁵⁸ Pachonński Jan, *Zmierzch...*, s. 457, 441–454 (autor obszernie omówił ubiory męskie mieszczan).

⁵⁹ Ibidem, s. 450.

⁶⁰ Ibidem, s. 418–419.

⁶¹ Ibidem, s. 432.

⁶² Libri oblatorum..., APKr. 929, s. 27–32.

⁶³ Libri Oblatorum..., APKr. 935, s. 1452–1468.